Euroopa Liidu
Teataja

C 263

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

62. aastakäik

5. august 2019

Sisukord

IV *Teave*

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2019/C 263/01 Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*. 1

Üldkohus

2019/C 263/02 Asendaja määramine kohtunikule, kellel esineb takistus 2

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2019/C 263/03 kohtuasi C-38/17: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 5. juuni 2019. aasta otsus (Budai Központi Kerületi Bírósági eelotsusetaotlus — Ungari) — GT versus HS (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Direktiiv 93/13/EMÜ — Artikli 3 lõige 1 — Artikli 4 lõige 2 — Artikli 6 lõige 1 — Välisvaluutas nomineeritud laenuleping — Riigi omavääringus välja makstud summale kohaldatava vahetuskursi teatavakstegemine tarbijale pärast lepingu sõlmimist) 3

ET

2019/C 263/04 Kohtuasi C-628/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus — Poola) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów versus Orange Polska S.A. (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2005/29/EÜ — Ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausad kaubandustavad — Mõiste „agressiivne kaubandustava“— Tarbija kohustus teha lõplik tehinguotsus talle lepingu tüüptingimused üle andnud kulleri juuresolekul) 4

2019/C 263/05 kohtuasi C-634/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 23. mai 2019. aasta otsus (Verwaltungsgericht Oldenburgi eelotsusetaotlus — Saksamaa) — ReFood GmbH & Co. KG versus Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Jäätmesaadetised Euroopa Liidu piires — Määrus (EÜ) nr 1013/2006 — Artikli 1 lõike 3 punkt d — Kohaldamisala — Määrus (EÜ) nr 1069/2009 — Loomsete kõrvalsaaduste saadetised) 5

2019/C 263/06 kohtuasi C-646/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Tribunale di Brindisi eelotsusetaotlus — Itaalia) — Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: Gianluca Moro (Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö kriminaalasjades — Direktiiv 2012/13/EL — Õigus saada kriminaalmenetluses teavet — Artikli 6 lõige 4 — Õigus saada teavet süüdistuse kohta — Teavitamine muudatustest antavas teabes, kui see on vajalik õiglase menetluse tagamiseks — Süüdistuse aluseks olevate faktiliste asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni muudatus — Võimatus süüdistatava poolt kohtuliku arutamise käigus taotleda riigisiseses õiguses ette nähtud kokkuleppelise karistuse kohaldamist — Erinevus, kui muutunud on süüdistuse aluseks olevad faktilised asjaolud). 6

2019/C 263/07 kohtuasi C-658/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. mai 2019. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskimi eelotsusetaotlus — Poola) — menetlus, mille algatamist taotles WB (Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EL) nr 650/2012 — Artikli 3 lõike 1 punktid g ja i — Mõiste „otsus“ pärimisasjades — Mõiste „ametlik dokument“ pärimisasjades — Riikliku pärimistunnistuse õiguslik kvalifikatsioon — Artikli 3 lõige 2 — Mõiste „kohus“— Liikmesriigi poolt Euroopa Komisjonile teatamata jätmine, et notarid, kes ei ole kohtuasutused, täidavad kohtulikke ülesandeid samadel alustel nagu kohtud). 6

2019/C 263/08 kohtuasi C-664/17: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Areios Pagose eelotsusetaotlus — Kreeka) — Ellinika Nafpigeia AE versus Panagiotis Anagnostopoulos jt (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2001/23/EÜ — Kohaldamisala — Ettevõtte osa üleminek — Töötajate õiguste kaitse — Mõiste „üleminek“— Mõiste „majandusüksus“— Emaettevõtja majandustegevuse ühe osa võõrandamine äsja loodud tütarettevõtjale — Identiteet — Sõltumatus — Majandustegevuse jätkamine — Majandustegevuse jätkamise stabiilsuse kriteerium — Kolmandatelt isikutelt tootmistegurite hankimine — Üle antud üksuse likvideerimise kavatsus) 7

2019/C 263/09 kohtuasi C-705/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Svea hovrätti eelotsusetaotlus — Rootsi) — Patent-och registreringsverket versus Mats Hansson (Eelotsusetaotlus — Kaubamärgid — Direktiiv 2008/95/EÜ — Artikli 4 lõike 1 punkt b — Segiajamise tõenäosus — Tervikmulje — Reservatsiooniga registreeritud varasem kaubamärk — Sellise reservatsiooni mõju varasema kaubamärgi kaitse ulatusele) 8

2019/C 263/10 kohtuasi C-720/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 23. mai 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus — Austria) — Mohammed Bilali versus Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Varjupaigapoliitika — Täiendav kaitse — Direktiiv 2011/95/EL — Artikkel 19 — Täiendava kaitse seisundi tühistamine — Haldusasutuse eksimus faktilistes asjaoludes) 9

2019/C 263/11 kohtuasi C-22/18: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Amtsgericht Darmstadti eelotsusetaotlus — Saksamaa) — TopFit e.V., Daniele Biffi versus Deutscher Leichtathletikverband e.V. (Eelotsusetaotlus — Liidu kodakondsus — ELTL artiklid 18, 21 ja 165 — Spordialaliidu määrus — Teise liikmesriigi kodakondsusega harrastussportlase osalemine liikmesriigi meistrivõistlustel — Erinev kohtlemine kodakondsuse alusel — Vaba liikumise piirang) 10

2019/C 263/12 Kohtuasi C-33/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsus (Cour du travail de Liège'i eelotsusetaotlus — Belgia) — V versus Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL (Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimine — Võõrtöötajad — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — Üleminekusätted — Artikli 87 lõige 8 — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 14c punkt b — Isik, kes töötab ja on tegev füüsilisest isikust ettevõtjana erinevates liikmesriikides — Erandid üksnes ühe liikmesriigi õigusaktide kohaldamise põhimõttest — Topeltkindlustus — Taotluse esitamine selleks, et kohaldataks määruse nr 883/2004 alusel kohaldatavaid õigusakte) 10

2019/C 263/13 kohtuasi C-43/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus — Belgia) — Compagnie d'entreprises CFE SA versus Région de Bruxelles-Capitale (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2001/42/EÜ — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Määrus — Erikaitseala määramine direktiivi 92/43/EMÜ alusel — Kaitse-eesmärkide ja teatavate ennetusmeetmete kindlaksmääramine — Mõistepaar „kavad ja programmid"— Kohustus hinnata keskkonnamõju) 11

2019/C 263/14 Kohtuasi C-58/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. juuni 2019. aasta otsus (Justice de Paix du canton de Visé eelotsusetaotlus — Belgia) — Michel Schyns versus Belfius Banque SA (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2008/48/EÜ — Lepingueelsed kohustused — Artikli 5 lõige 6 — Krediidiandja kohustus püüda valida kõige sobivam krediit — Artikli 8 lõige 1 — Krediidiandja kohustus loobuda laenulepingu sõlmimisest kahtluse korral tarbija krediidivõimelisuses — Krediidiandja kohustus hinnata krediidi andmise otstarbekust) 12

2019/C 263/15 kohtuasi C-142/18: Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. juuni 2019. aasta otsus (Cour d'appel de Bruxelles'i eelotsusetaotlus — Belgia) — Skype Communications Sàrl versus Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/21/EÜ — Artikli 2 punkt c — Mõiste „elektrooniline sideteenus"— Signaalide edastamine — Internetitelefoni (VoIP) teenus helistamiseks laua-või mobiiltelefoni numbrile — SkypeOut teenus) 13

2019/C 263/16 kohtuasi C-185/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus — Hispaania) — Oro Efectivo SL versus Diputación Foral de Bizkaia (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 401 — Neutraalse maksustamise põhimõte — Isikult suure kulla- või muu väärismetallisisaldusega esemete ettevõtja poolt ostmine edasimüügi eesmärgil — Maks varaliste õiguste üleminekult) 13

2019/C 263/17 kohtuasi C-193/18: Euroopa Kohtu (neljas koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfaleni eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Google LLC versus Bundesrepublik Deutschland (Eelotsusetaotlus — Elektroonilise side võrgud ja teenused — Direktiiv 2002/21/EÜ — Artikli 2 punkt c — Mõiste „elektroonilise side teenus"— Signaalide edastamine — Veebipõhine elektronpostiteenus — Gmaili teenus) 14

2019/C 263/18 kohtuasi C-223/18 P: Euroopa Kohtu (kuues koda koda) 6. juuni 2019. aasta otsus — Deichmann SE versus EUIPO, Munich, SL (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Tühistamismenetlus — Kujutismärk, mis kujutab risti spordijalatsi küljel — Tühistamistaotluse tagasilükkamine) . 15

2019/C 263/19 kohtuasi C-264/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 6. juuni 2019. aasta otsus (Grondwettelijk Hofi eelotsusetaotlus — Belgia) — P. M., N. G.d.M. ja P. V.d.S. versus Ministerraad (Eelotsusetaotlus — Ehitustööde, asjade ja teenuste hankemenetlused — Direktiiv 2014/24/EL — Artikli 10 punkt c ja punkti d alapunktid i, ii ja v — Kehtivus — Kohaldamisala — Vahekohtu- ja lepitamisteenuste ning teatud õigusteenuste väljajätmine — Võrdsuse ja subsidiaarsuse põhimõtted — ELTL artiklid 49 ja 56) 16

2019/C 263/20 kohtuasi C-317/18: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Tribunal Judicial da Comarca de Faro eelotsusetaotlus — Portugal) — Cátia Correia Moreira versus Município de Portimão (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/23/EÜ — Ettevõtete üleminek — Töötajate õiguste kaitse — Mõiste „töötaja“— Töötingimuste oluline muutus töötaja kahjuks) 16

2019/C 263/21 Kohtuasi C-321/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus — Belgia) — Terre wallonne ASBL versus Région wallonne (Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2001/42/EÜ — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Määrus — Natura 2000 võrgustiku kaitse-eesmärkide kindlaksmääramine direktiivi 92/43/EMÜ alusel — Mõistepaar „kavad ja programmid“— Kohustus hinnata keskkonnamõju) 17

2019/C 263/22 Kohtuasi C-361/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsus (Szekszárdi Járásbírósági eelotsusetaotlus — Ungari) — Ágnes Weil versus Géza Gulácsi (Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 1215/2012 — Artikkel 66 — Ajaline kohaldamisala — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Materiaalne kohaldamisala — Tsiviil- ja kaubandusasjad — Artikli 1 lõige 1 ja lõike 2 punkt a — Välistatud valdkonnad — Abielusuhtest tulenevad varalised õigused — Artikkel 54 — Taotlus väljastada tunnistus selle kohta, et otsuse teinud kohtu otsus on täidetav — Kohtuotsus, mis käsitleb faktilisest kooselust tuleneva varasuhte lõpetamisest tulenevat nõuet) 18

2019/C 263/23 kohtuasi C-420/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Gerechtshof 's-Hertogenboschi eelotsusetaotlus — Madalmaad) — IO versus Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artiklid 9 ja 10 — Maksukohustuslane — „Iseseisvalt“ teostatav majandustegevus — Mõiste — Sihtasutuse järelevalvenõukogu liikme tegevus) 19

2019/C 263/24 KohtuasiC-503/18 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsus — Inge Barnett versus Euroopa Majandus-ja Sotsiaalkomitee (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ametnik — Vanaduspension — Ennetähtaegselt pensionile jäämine, ilma et pensioniõigusi vähendataks — Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad — VIII lisa artikli 9 lõige 2 — Üldised rakendussätted — Teenistuse huvid — Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu tehtud tühistamisotsuse täitmine — ELTL artikkel 266 — Seadusjõud) 20

2019/C 263/25 Kohtuasi C-505/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Copebi SCA versus Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Otsus 2009/402/EÜ — Prantsuse Vabariigi puu- ja köögiviljasektori situatsiooniplaanid — Abi kokkusobimatuse tuvastamine — Tagasinõudmiskorraldus — Otsuse kohaldamisala — Põllumajandustootjate piirkondlikud organisatsioonid) 20

2019/C 263/26 liidetud kohtuasjad C-508/18 ja C-82/19 PPU: Euroopa Kohtu (suurkoda) 27. mai 2019. aasta otsus (Supreme Courti, High Courti (Iirimaa) eelotsusetaotlused — Iirimaa) — OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU) suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmine (Eelotsusetaotlus — Eelotsuse kiirmenetlus — Politseikoostöö ja õigusalane koostöö kriminaalasjades — Euroopa vahistamismäärus — Raamotsus 2002/584/JSK — Artikli 6 lõige 1 — Mõiste „vahistamismääruse teinud õigusasutus“— Liikmesriigi prokuratuuri tehtud Euroopa vahistamismäärus — Staatus — Alluvussuhe täitevvõimuorganiga — Justiitsministeeriumi pädevus anda individuaalseid juhiseid — Sõltumatuse tagatise puudumine) 21

2019/C 263/27 kohtuasi C-509/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 27. mai 2019. aasta otsus (Supreme Courti (Iirimaa) eelotsusetaotlus — Iirimaa) — PFi suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmine (Eelotsusetaotlus — Politseikoostöö ja õigusalane koostöö kriminaalasjades — Euroopa vahistamismäärus — Raamotsus 2002/584/JAI — Artikli 6 lõige 1 — Mõiste „vahistamismääruse teinud õigusasutus“— Liikmesriigi peaprokuröri tehtud Euroopa vahistamismäärus — Staatus — Sõltumatuse tagatis) 22

2019/C 263/28 kohtuasi C-10/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 3. jaanuaril 2019 — Wilo Salmson France SAS versus Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți 23

2019/C 263/29 kohtuasi C-142/19 P: Dovgan GmbH 19. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 13. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-830/16: Monolith Frost GmbH versus EUIPO 23

2019/C 263/30 kohtuasi C-267/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Trgovački sud u Zagrebu (Horvaatia) 28. märtsil 2019 — PARKING d.o.o. versus SAWAL d.o.o. 25

2019/C 263/31 kohtuasi C-307/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Horvaatia) 11. aprillil 2019 — Obala i lučice d.o.o. versus NLB Leasing d.o.o. 25

2019/C 263/32 kohtuasi C-308/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 15. aprillil 2019 — Consiliul Concurenței versus Whiteland Import Export SRL 28

2019/C 263/33 kohtuasi C-309/19 P: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgose 15. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 14. veebruari 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-709/18: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos versus komisjon 28

2019/C 263/34 kohtuasi C-323/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Trgovački sud u Zagrebu (Horvaatia) 18. aprillil 2019 — Interplastics s.r.o. versus Letifico d.o.o. 29

2019/C 263/35 kohtuasi C-344/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 2. mail 2019 — D. J. versus Radiotelevizija Slovenija 30

2019/C 263/36 kohtuasi C-346/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 2. mail 2019 — Bundeszentralamt für Steuern versus Y-GmbH 31

2019/C 263/37 kohtuasi C-367/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Sloveenia) 8. mail 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve versus Tax-Fin-Lex d.o.o. 32

2019/C 263/38 Kohtuasi C-420/19: Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 29. mail 2019 — Maksu- ja Tolliamet versus Heavyinstall OÜ 32

2019/C 263/39 kohtuasi C-453/19 P: Deutsche Lufthansa AG 13. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas laiendatud koda) 12. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-492/15: Deutsche Lufthansa AG versus Euroopa Komisjon 33

2019/C 263/40 kohtuasi C-458/19 P: ClientEarth'i 14. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 4. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-108/17: ClientEarth versus komisjon 35

2019/C 263/41 kohtuasi C-466/19 P: Qualcomm, Inc.-i, Qualcomm Europe, Inc.-i 18. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 9. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-371/17: Qualcomm ja Qualcomm Europe versus komisjon 36

Üldkohus

2019/C 263/42 kohtuasi T-478/16: Üldkohtu 11. juuni 2019. aasta otsus — Frank versus komisjon (Teadusuuringud ja tehnoloogiaarendus — Teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm (2014 — 2020) — Konkursi- ja seotud tegevuste kutse seoses ECRi 2016. aasta tööprogrammiga — ERCEA otsus, millega jäeti toetuskõlbmatuse tõttu rahuldamata toetustaotlus — Halduskaebus komisjonile — Vaikimisi tehtud rahuldamata jätmise otsus — Osaline vastuvõetamatus — Sõnaselge rahuldamata jätmise otsus — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele) 38

2019/C 263/43 kohtuasi T-167/17: Üldkohtu 12. juuni 2019. aasta otsus — RV versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade artikkel 42c — Teenistuse huvides puhkusele saatmine — Automaatselt pensionile jäämine — Vaidlustamatu akt — Osaline vastuvõetamatus — Seaduse kohaldamisala — Tõstatamine omal algatusel — Grammatiline, kontekstipõhine ja teleoloogiline tõlgendamine) 39

2019/C 263/44 kohtuasi T-248/17 RENV: Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — CC versus parlament (Vastutus — Avalik teenistus — Töölevõtmine — Avalik konkurss EUR/A/151/98 — Euroopa Parlamendi toime pandud rikkumised reservnimekirja haldamisel — Varaline kahju) 40

2019/C 263/45 kohtuasi T-462/17: Üldkohtu 11. juuni 2019. aasta otsus — TO versus EEA (Avalik teenistus — Lepingulised töötajad — Tähtajaline leping — Teenistussuhte ülesütlemine haiguspuhkuse ajal — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 16 — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 48 punkt d — Personalieeskirjade artikkel 26 — Isikuandmete töötlemine — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 84 — Psühholoogiline ahistamine) 40

2019/C 263/46 kohtuasi T-583/17: Üldkohtu 12. juuni 2019. aasta otsus — EOS Deutscher Inkasso-Dienst versus EUIPO — IOS Finance EFC (IOS FINANCE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi IOS FINANCE taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk EOS — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)) 41

2019/C 263/47 kohtuasi T-74/18: Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — Visi/one versus EUIPO — EasyFix (sõidukitele mõeldud sildihoidja) (Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Registreeritud ühenduse disainilahendus, mis kujutab sõidukitele mõeldud sildihoidjat — Varasem disainilahendus — Tõendid avalikustamise kohta — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 7 — Kehtetuks tunnistamise alus — Eristatavuse puudumine — Asjatundlik kasutaja — Autori vabadusaste — Erineva üldmulje puudumine — Määruse nr 6/2002 artikkel 6 ja artikli 25 lõike 1 punkt b) 42

2019/C 263/48 kohtuasi T-75/18: Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — MPM-Quality versus EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk MANUFACTURE PRIM 1949 — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Põhjendamiskohustus) 43

2019/C 263/49 kohtuasi T-138/18: Üldkohtu 11. juuni 2019. aasta otsus — De Esteban Alonso versus komisjon (Avalik teenistus — Endised ametnikud — OLAFi juurdlus — Eurostati juhtum — Liikmesriigi õigusasutustele kriminaalmenetluse algatamise aluseks olla võivaid olukordi käsitleva informatsiooni edastamine — Asjaomaste ametnike eelnevalt teavitamata jätmine — Kahju, mis tekkis väidetavalt OLAFi ja komisjoni tegevusest kohtumenetluse käigus — Mittevaraline, füüsiline ja varaline kahju — Põhjuslik seos) 44

2019/C 263/50 kohtuasi T-291/18: Üldkohtu 12. juuni 2019. aasta otsus — Biedermann Technologies versus EUIPO (Compliant Constructs) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Compliant Constructs taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) 44

2019/C 263/51 kohtuasi T-346/18: Üldkohtu 12. juuni 2019. aasta otsus — Advance Magazine Publishers versus EUIPO — Enovation Brands (VOGUE) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi VOGUE taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk VOGA — Haldusmenetluse peatamine — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 7 punkt c (nüüd delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 71 lõige 1) — Määruse nr 2868/95 eeskirja 65 punkt 2) 45

2019/C 263/52 kohtuasi T-357/18: Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — Luz Saúde versus EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi HOSPITAL DA LUZ taotlus — Varasem riigisisene kujutismärk clínica LALUZ — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) 46

2019/C 263/53 kohtuasi T-392/18: Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — Innocenti versus EUIPO — Gemelli (Innocenti) (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Innocenti taotlus — Varasem riigisisene kujutismärk i INNOCENTI — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) 47

2019/C 263/54 kohtuasi T-398/18: Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — Pielczyk versus EUIPO– Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk DERMÆPIL sugar epil system — Varasem siseriiklik kujutismärk dermépil — Suhteline keeldumispõhjus — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse nr 207/2009 artikli 57 lõiked 2 ja 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 64 lõiked 2 ja 3 — Segiajamise tõenäosus — Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkt a) koostoimes selle määruse artikli 8 lõike 1 punktiga b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Kaupade võrdlus) 47

2019/C 263/55 kohtuasi T-449/18: Üldkohtu 6. juuni 2019. aasta otsus — Ortlieb Sportartikel versus EUIPO (Kaheksanurga kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk — Kaheksanurka kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b) 48

2019/C 263/56 kohtuasi T-151/18: 24. juunil 2019 esitatud hagi — VK versus nõukogu 49

2019/C 263/57 kohtuasi T-317/19: 23. mail 2019 esitatud hagi — AMVAC Netherlands versus komisjon 50

2019/C 263/58 kohtuasi T-338/19: 6. juunil 2019 esitatud hagi — UE versus komisjon 50

2019/C 263/59 kohtuasi T-345/19: 10. juunil 2019 esitatud hagi — Santini versus parlament 51

2019/C 263/60 kohtuasi T-346/19: 10. juunil 2019 esitatud hagi — Ceravolo versus parlament 53

2019/C 263/61 kohtuasi T-347/19: 10. juunil 2019 esitatud hagi — Falqui versus Euroopa Parlament 54

2019/C 263/62 kohtuasi T-348/19: 10. juunil 2019 esitatud hagi — Poggiolini versus parlament 56

2019/C 263/63 kohtuasi T-351/19: 6. juunil 2019 esitatud hagi — Küpros versus EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927) 56

2019/C 263/64 kohtuasi T-357/19: 14. juunil 2019 esitatud hagi — Itaalia versus komisjon 57

2019/C 263/65 kohtuasi T-359/19: 14. juunil 2019 esitatud hagi — Daimler versus komisjon 58

2019/C 263/66 kohtuasi T-360/19: 14. juunil 2019 esitatud hagi — Jalkh versus parlament 60

2019/C 263/67 kohtuasi T-361/19: 16. juunil 2019 esitatud hagi — CF versus parlament 61

2019/C 263/68 kohtuasi T-363/19: 12. juunil 2019 esitatud hagi — Ühendkuningriik versus komisjon 62

2019/C 263/69 kohtuasi T-364/19: 17. juunil 2019 esitatud hagi — Moretti versus parlament 64

2019/C 263/70 kohtuasi T-365/19: 17. juunil 2019 esitatud hagi — Capraro versus parlament 65

2019/C 263/71 kohtuasi T-366/19: 18. juunil 2019 esitatud hagi — Sboarina versus parlament 66

2019/C 263/72 kohtuasi T-370/19: 19. juunil 2019 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon 67

2019/C 263/73 kohtuasi T-371/19: 18. juunil 2019 esitatud hagi — Itinerant Show Room versus EUIPO — Forest (FAKE DUCK) . 68

2019/C 263/74 kohtuasi T-372/19: 20. juunil 2019 esitatud hagi — Cellai versus parlament 69

2019/C 263/75 kohtuasi T-373/19: 20. juunil 2019 esitatud hagi — Gatti versus parlament 70

2019/C 263/76 kohtuasi T-374/19: 20. juunil 2019 esitatud hagi — Wuhrer versus parlament 71

2019/C 263/77 kohtuasi T-376/19: 24. juunil 2019 esitatud hagi — El Corte Inglés versus EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY) 72

IV

(Teave)

NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas*

(2019/C 263/01)

Viimane väljaanne

ELT C 255, 29.7.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 246, 22.7.2019

ELT C 238, 15.7.2019

ELT C 230, 8.7.2019

ELT C 220, 1.7.2019

ELT C 213, 24.6.2019

ELT C 206, 17.6.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: http://eur-lex.europa.eu

ÜLDKOHUS

Asendaja määramine kohtunikule, kellel esineb takistus

(2019/C 263/02)

1. Üldkohus otsustas 10. juulil 2019, et alates 27. septembrist 2019 asendab Üldkohtu president Üldkohtu kodukorra artikli 17 lõike 2 teises lauses ja artikli 24 lõike 2 teises lauses nimetatud takistuse esinemise juhtudel kohtunikku, kellel esineb takistus.

2. Kui Üldkohtu presidendil esineb takistus, määrab ta vastavalt kodukorra artikli 11 lõikele 1 ennast asendama Üldkohtu asepresidendi.

3. Kui Üldkohtu asepresidendil esineb takistus, määrab Üldkohtu president vastavalt kodukorra artiklis 8 sätestatud korrale teda asendava kohtuniku, välja arvatud kodade presidendid.

4. Kui punkti 3 kohaselt määratud kohtunikul esineb takistus avalikku teenistust puudutavas kohtuasjas, nagu on määratletud Üldkohtu 3. juuli 2019. aasta otsuses, mis käsitleb kohtuasjade kodade vahel jaotamise kriteeriume (ELT 2019, C 246, lk 2), või kodukorra IV jaotises käsitletud intellektuaalomandi õigustega seotud kohtuasjas, määrab Üldkohtu president vastavalt kodukorra artiklis 8 sätestatud korrale asendajaks sellisesse kotta kuuluva kohtuniku, mis menetleb sama liiki kohtuasju nagu koda, millesse kuulub kohtunik, kellel esineb takistus.

5. Töökoormuse ühtlase jagamise eesmärgil võib Üldkohtu president teha erandi kodukorra artiklis 8 sätestatud korrast, millele on viidatud käesoleva otsuse punktides 3 ja 4.

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 5. juuni 2019. aasta otsus (Budai Központi Kerületi Bírósági eelotsusetaotlus — Ungari) — GT versus HS

(kohtuasi C-38/17) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Direktiiv 93/13/EMÜ — Artikli 3 lõige 1 — Artikli 4 lõige 2 — Artikli 6 lõige 1 — Välisvaluutas nomineeritud laenuleping — Riigi omavääringus välja makstud summale kohaldatava vahetuskursi teatavakstegemine tarbijale pärast lepingu sõlmimist)

(2019/C 263/03)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Budai Központi Kerületi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: GT

Kostja: HS

Resolutsioon

Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 3 lõiget 1, artikli 4 lõiget 2 ja artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu need, mida on tõlgendanud selle liikmesriigi kõrgeim kohus ja mille kohaselt ei ole tühine selline välisvaluutas nomineeritud laenuleping, milles on tarbija rahastamistaotlusele vastav summa küll kindlaks määratud riigi omavääringus, kuid milles ei ole märgitud sellele summale välisvaluutalaenu lõpliku summa kindlaksmääramisel kohaldatavat vahetuskurssi, kuid samas ühes selle tingimustest on märgitud, et selle määrab pärast lepingu sõlmimist eraldi dokumendis kindlaks krediidiandja,

— kui see tingimus on vastavalt direktiivi 93/13 artikli 4 lõikele 2 koostatud lihtsas ja arusaadavas keeles ning kogu laenusumma ja kohaldatava vahetuskursi arvutamise mehhanism on kindlaks määratud läbipaistvalt, mistõttu piisavalt informeeritud, mõistlikult tähelepanelik ja arukas keskmine tarbija saab täpsete ja arusaadavate kriteeriumide alusel hinnata lepingust tulenevaid majanduslikke tagajärgi, sealhulgas eelkõige laenu kogukulukust, või juhul, kui ilmneb, et kõnealune tingimus ei ole koostatud selges ja arusaadavas keeles,

— kui nimetatud klausel ei ole ebaaus selle direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses või kui see on ebaaus, võib asjaomane leping jääda kehtima ka ilma, et see klausel oleks kooskõlas direktiivi 93/13 artikli 6 lõikega 1.

([1]) ELT C 178, 6.6.2017.

Euroopa Kohtu (viies koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus — Poola) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów versus Orange Polska S.A.

(Kohtuasi C-628/17) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2005/29/EÜ — Ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausad kaubandustavad — Mõiste „agressiivne kaubandustava“ — Tarbija kohustus teha lõplik tehinguotsus talle lepingu tüüptingimused üle andnud kulleri juuresolekul)

(2019/C 263/04)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Najwyższy

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Vastustaja: Orange Polska S.A.

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004, artikli 2 punkti j ning artikleid 8 ja 9, tuleb tõlgendada nii, et see, kui ettevõtja kohaldab niisugust telekommunikatsiooniteenuse osutamise lepingu sõlmimise või muutmise viisi, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille raames tarbija peab tegema lõpliku tehinguotsuse talle tüüplepingu üle andnud kulleri juuresolekul, ilma et ta saaks kulleri juuresolekul selle lepingu sisuga vabalt tutvuda,

— ei kujuta endast agressiivset kaubandustava kõigil asjaoludel;

— ei kujuta endast agressiivset kaubandustava liigse mõjutamise tõttu üksnes seepärast, et tarbijale ei ole eelnevalt ja isiklikult — eelkõige e-posti teel või koduaadressil — saadetud kõiki tüüplepinguid, juhul kui sel tarbijal oli enne kulleri tulekut võimalik nende dokumentide sisuga tutvuda, ja

— kujutab endast agressiivset kaubandustava liigse mõjutamise tõttu, iseäranis kui ettevõtja või tema kuller käituvad ebalojaalselt, mille tagajärjel nad survestavad tarbijat nii, et tarbija valikuvabadus muutub oluliselt, nt viies tarbija tasakaalust välja ja segades teda tehtava tehinguotsuse üle järele mõtlemast.

(1) ELT C 104, 19.3.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 23. mai 2019. aasta otsus (Verwaltungsgericht Oldenburgi eelotsusetaotlus — Saksamaa) — ReFood GmbH & Co. KG versus Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(kohtuasi C-634/17) (1)

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Jäätmesaadetised Euroopa Liidu piires — Määrus (EÜ) nr 1013/2006 — Artikli 1 lõike 3 punkt d — Kohaldamisala — Määrus (EÜ) nr 1069/2009 — Loomsete kõrvalsaaduste saadetised)

(2019/C 263/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Oldenburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ReFood GmbH & Co. KG

Kostja: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta artikli 1 lõike 3 punkti d tuleb tõlgendada nii, et loomsete kõrvalsaaduste saadetised, mis kuuluvad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus), kohaldamisalasse, ei kuulu määruse nr 1013/2006 kohaldamisalasse, välja arvatud juhul, kui määruses nr 1069/2009 on määruse nr 1013/2006 kohaldamine sõnaselgelt ette nähtud.

(1) ELT C 52, 12.2.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Tribunale di Brindisi eelotsusetaotlus — Itaalia) — Kriminaalasi järgmise isiku suhtes: Gianluca Moro

(kohtuasi C-646/17) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö kriminaalasjades — Direktiiv 2012/13/EL — Õigus saada kriminaalmenetluses teavet — Artikli 6 lõige 4 — Õigus saada teavet süüdistuse kohta — Teavitamine muudatustest antavas teabes, kui see on vajalik õiglase menetluse tagamiseks — Süüdistuse aluseks olevate faktiliste asjaolude õigusliku kvalifikatsiooni muudatus — Võimatus süüdistatava poolt kohtuliku arutamise käigus taotleda riigisiseses õiguses ette nähtud kokkuleppelise karistuse kohaldamist — Erinevus, kui muutunud on süüdistuse aluseks olevad faktilised asjaolud)

(2019/C 263/06)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Brindisi

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pool

Gianluca Moro

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta direktiivi 2012/13/EL, milles käsitletakse õigust saada kriminaalmenetluses teavet, artikli 6 lõiget 4 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 48 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt süüdistatav võib kohtuliku arutamise käigus taotleda kokkuleppelise karistuse kohaldamist, kui süüdistuse aluseks olevad faktilised asjaolud on muutunud, kuid mitte siis, kui muudetud on süüdistuse aluseks olevate faktiliste asjaolude õiguslikku kvalifikatsiooni.

([1]) ELT C 52, 12.2.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 23. mai 2019. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskimi eelotsusetaotlus — Poola) — menetlus, mille algatamist taotles WB

(kohtuasi C-658/17) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EL) nr 650/2012 — Artikli 3 lõike 1 punktid g ja i — Mõiste „otsus“ pärimisasjades — Mõiste „ametlik dokument“ pärimisasjades — Riikliku pärimistunnistuse õiguslik kvalifikatsioon — Artikli 3 lõige 2 — Mõiste „kohus“ — Liikmesriigi poolt Euroopa Komisjonile teatamata jätmine, et notarid, kes ei ole kohtuasutused, täidavad kohtulikke ülesandeid samadel alustel nagu kohtud)

(2019/C 263/07)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Põhikohtuasja pooled

WB

teine menetlusosaline: Przemysława Bac, kes tegutseb notarina

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. juuli 2012. aasta määruse (EL) nr 650/2012, mis käsitleb kohtualluvust, kohaldatavat õigust ning otsuste tunnustamist ja täitmist, ametlike dokumentide vastuvõtmist ja täitmist pärimisasjades ning Euroopa pärimistunnistuse loomist, artikli 3 lõike 2 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriik ei ole teavitanud, et notarid täidavad selles sättes ette nähtud kohtulikke ülesandeid, ei ole sellel määravat tähtsust nende notarite käsitamisel „kohtuna".

   Määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 2 esimest lõiku tuleb tõlgendada nii, et notar, kes koostab notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse alusel sellise dokumendi nagu põhikohtuasjas, ei ole „kohus" selle sätte tähenduses ja järelikult tuleb selle määruse artikli 3 lõike 1 punkti g tõlgendada nii, et selline dokument ei ole „otsus" selle sätte tähenduses.

2. Määruse nr 650/2012 artikli 3 lõike 1 punkti i tuleb tõlgendada nii, et selline pärimistunnistus nagu põhikohtuasjas, mille koostab notar kõigi notariaalse menetluse osaliste kooskõlalise taotluse alusel, on selle sätte tähenduses „ametlik dokument", mille väljastamisel võib sellele lisada selle määruse artikli 59 lõike 1 teises lõigus ette nähtud vormi, mis vastab komisjoni 9. detsembri 2014. aasta rakendusmäärusele (EL) nr 1329/2014, millega kehtestatakse määruses nr 650/2012 nimetatud vormid, II lisas sisalduvale vormile.

([1]) ELT C 134, 16.4.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Areios Pagose eelotsusetaotlus — Kreeka) — Ellinika Nafpigeia AE versus Panagiotis Anagnostopoulos jt

(kohtuasi C-664/17) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalpoliitika — Direktiiv 2001/23/EÜ — Kohaldamisala — Ettevõtte osa üleminek — Töötajate õiguste kaitse — Mõiste „üleminek" — Mõiste „majandusüksus" — Emaettevõtja majandustegevuse ühe osa võõrandamine äsja loodud tütarettevõtjale — Identiteet — Sõltumatus — Majandustegevuse jätkamine — Majandustegevuse jätkamise stabiilsuse kriteerium — Kolmandatelt isikutelt tootmistegurite hankimine — Üle antud üksuse likvideerimise kavatsus)

(2019/C 263/08)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Areios Pagos

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ellinika Nafpigeia AE

Kostjad: Panagiotis Anagnostopoulos jt

menetluses osalesid: Syllogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoÿpallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)

Resolutsioon

Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, eriti selle artikli 1 lõike 1 punkte a ja b tuleb tõlgendada nii, et seda direktiivi kohaldatakse tootmisüksuse ülemineku suhtes esiteks olukorras, kus võõrandaja, omandaja või mõlemad koos tegutsevad selleks, et omandaja jätkaks võõrandaja majandustegevust, kuid ka selleks, et omandaja hiljem likvideerimise teel lõpetada, ning teiseks olukorras, kus asjaomane üksus ei ole täiesti sõltumatu, kuna ta ei suuda ilma kolmandatelt isikutelt tootmistegureid hankimata oma majanduslikku eesmärki saavutada, tingimusel — mille täitmist peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus —, et esiteks on järgitud liidu õiguse üldpõhimõtet, mille kohaselt ei tohi võõrandaja ja omandaja üritada saada pettuse või kuritarvituse teel kasu eelistest, mis neile direktiivist 2001/23 tuleneda võivad, ning teiseks, et asjaomasel üksusel on piisavad tagatised selleks, et kolmanda isiku tootmistegurid oleksid talle kättesaadavad, nii et ta ei pea sõltuma viimase ühepoolsetest majanduslikest otsustest.

([1]) ELT C 32, 29.1.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Svea hovrätti eelotsusetaotlus — Rootsi) — Patent-och registreringsverket versus Mats Hansson

(kohtuasi C-705/17) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Kaubamärgid — Direktiiv 2008/95/EÜ — Artikli 4 lõike 1 punkt b — Segiajamise tõenäosus — Tervikmulje — Reservatsiooniga registreeritud varasem kaubamärk — Sellise reservatsiooni mõju varasema kaubamärgi kaitse ulatusele)

(2019/C 263/09)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Svea hovrätt

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Patent-och registreringsverket

Vastustaja: Mats Hansson

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiivi 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 4 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, milles on nähtud ette võimalus teha reservatsioon, mille tulemusel jäetakse mitmeosalise kaubamärgi element, mida reservatsioon puudutab, välja nende tegurite igakülgsest analüüsist, mis on asjakohased segiajamise tõenäosuse tuvastamise seisukohast selle sätte tähenduses, või omistatakse sellele elemendile algusest peale ja püsivalt piiratud kaal vastavas analüüsis.

([1]) ELT C 83, 5.3.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 23. mai 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus — Austria) — Mohammed Bilali versus Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(kohtuasi C-720/17) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Varjupaigapoliitika — Täiendav kaitse — Direktiiv 2011/95/EL — Artikkel 19 — Täiendava kaitse seisundi tühistamine — Haldusasutuse eksimus faktilistes asjaoludes)

(2019/C 263/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Mohammed Bilali

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule, artikli 19 lõiget 1 tuleb koostoimes selle direktiivi artikliga 16 tõlgendada nii, et liikmesriik peab tühistama täiendava kaitse seisundi, kui ta on andnud selle seisundi ilma, et tingimused selle andmiseks oleksid täidetud, tuginedes asjaoludele, mis on hiljem osutunud valeks, ja kuigi asjaomasele isikule ei saa ette heita, et ta oleks liikmesriiki selles osas eksitusse viinud.

([1]) ELT C 104, 19.3.2018.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Amtsgericht Darmstadti eelotsusetaotlus — Saksamaa) — TopFit e.V., Daniele Biffi versus Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(kohtuasi C-22/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Liidu kodakondsus — ELTL artiklid 18, 21 ja 165 — Spordialaliidu määrus — Teise liikmesriigi kodakondsusega harrastussportlase osalemine liikmesriigi meistrivõistlustel — Erinev kohtlemine kodakondsuse alusel — Vaba liikumise piirang)

(2019/C 263/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Darmstadt

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: TopFit e.V., Daniele Biffi

Kostja: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Resolutsioon

ELTL artikleid 18, 21 ja 165 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selline liikmesriigi spordialaliidu määrus nagu põhikohtuasjas, mille kohaselt teisest liikmesriigist pärit liidu kodanik, kes elab juba mitu aastat selle liikmesriigi territooriumil, kus asub ka see alaliit, kus ta veteranide vanuserühmas tegeleb harrastajana jooksmisega, ei saa jooksualadel osaleda riigi meistrivõistlustel samamoodi nagu selle riigi enda kodanikud, või saab neil osaleda üksnes „väljaspool paremusjärjestust“ või „ilma paremusjärjestuse kohata“ ning õiguseta jõuda finaalvõistlustele ja saada riigi meistritiitel, välja arvatud juhul, kui seda määrust põhjendavad õiguspäraselt taotletava eesmärgi suhtes objektiivsed ja proportsionaalsed kaalutlused, mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

([1]) ELT C 123, 9.4.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsus (Cour du travail de Liège'i eelotsusetaotlus — Belgia) — V versus Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL

(Kohtuasi C-33/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimine — Võõrtöötajad — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — Üleminekusätted — Artikli 87 lõige 8 — Määrus (EMÜ) nr 1408/71 — Artikli 14c punkt b — Isik, kes töötab ja on tegev füüsilisest isikust ettevõtjana erinevates liikmesriikides — Erandid üksnes ühe liikmesriigi õigusaktide kohaldamise põhimõttest — Topeltkindlustus — Taotluse esitamine selleks, et kohaldataks määruse nr 883/2004 alusel kohaldatavaid õigusakte)

(2019/C 263/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour du travail de Liège

Põhikohtuasja pooled

Hageja: V

Kostjad: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 988/2009) artikli 87 lõiget 8 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes määruse nr 883/2004 kohaldamise kuupäeval töötas ühes liikmesriigis ja tegutses füüsilisest isikust ettevõtjana teises liikmesriigis ning kelle suhtes kohaldati seega samal ajal nende kahe liikmesriigi sotsiaalkindlustusalaseid õigusakte, ei pidanud selleks, et tema suhtes kohaldataks määruse nr 883/2004 (muudetud määrusega nr 988/2009) alusel kohaldatavaid õigusakte, esitama selle kohta sõnaselget taotlust.

([1]) ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus — Belgia) — Compagnie d'entreprises CFE SA versus Région de Bruxelles-Capitale

(kohtuasi C-43/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2001/42/EÜ — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Määrus — Erikaitseala määramine direktiivi 92/43/EMÜ alusel — Kaitse-eesmärkide ja teatavate ennetusmeetmete kindlaksmääramine — Mõistepaar „kavad ja programmid" — Kohustus hinnata keskkonnamõju)

(2019/C 263/13)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Compagnie d'entreprises CFE SA

Vastustaja: Région de Bruxelles-Capitale

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 3 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et selline määrus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega liikmesriik määrab erikaitseala ning kaitse-eesmärgid ja teatavad ennetusmeetmed, ei kuulu „kavade ja programmide" hulka, mille keskkonnamõju hindamine on kohustuslik, kui eelotsusetaotluse esitanud kohtu kontrolli tulemusel ei ilmne vastupidist.

([1]) ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 6. juuni 2019. aasta otsus (Justice de Paix du canton de Visé eelotsusetaotlus — Belgia) — Michel Schyns versus Belfius Banque SA

(Kohtuasi C-58/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Direktiiv 2008/48/EÜ — Lepingueelsed kohustused — Artikli 5 lõige 6 — Krediidiandja kohustus püüda valida kõige sobivam krediit — Artikli 8 lõige 1 — Krediidiandja kohustus loobuda laenulepingu sõlmimisest kahtluse korral tarbija krediidivõimelisuses — Krediidiandja kohustus hinnata krediidi andmise otstarbekust)

(2019/C 263/14)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Justice de Paix du canton de Visé

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Michel Schyns

Kostja: Belfius Banque SA

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikli 5 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis panevad krediidiandjale või -vahendajale kohustuse püüda valida tema poolt tavaliselt pakutavate krediidilepingute puhul kõige sobivam krediidi liik ja summa, võttes arvesse tarbija finantsolukorda lepingu sõlmimise hetkel ja krediidi eesmärki.

2. Direktiivi 2008/48 artikli 5 lõiget 6 ja artikli 8 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja millega kohustatakse krediidiandjat loobuma krediidilepingu sõlmimisest, kui ta ei saa tarbija krediidivõimelisuse kontrolli põhjal mõistlikult asuda seisukohale, et tarbija suudab täita kavandatavast lepingust tulenevaid kohustusi.

([1]) ELT C 166, 14.5.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 5. juuni 2019. aasta otsus (Cour d'appel de Bruxelles'i eelotsusetaotlus — Belgia) — Skype Communications Sàrl versus Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(kohtuasi C-142/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Elektroonilised sidevõrgud ja -teenused — Direktiiv 2002/21/EÜ — Artikli 2 punkt c — Mõiste „elektrooniline sideteenus" — Signaalide edastamine — Internetitelefoni (VoIP) teenus helistamiseks laua-või mobiiltelefoni numbrile — SkypeOut teenus)

(2019/C 263/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Skype Communications Sàrl

Vastustaja: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/140/EÜ, artikli 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et tarkvara väljaandja poolt Voice over Internet Protocol (IP-kõne ehk VoIP) teenust sisaldava funktsiooni pakkumine, mis võimaldab kasutajal helistada terminalseadmest liikmesriigi üldkasutatava telefonivõrgu kaudu riiklikku numeratsiooniplaani kuuluvale laua- või mobiiltelefoni numbrile, kujutab endast „elektroonilist sideteenust" selle sätte tähenduses, kui nimetatud teenuse pakkumisega kaasneb esiteks tasu maksmine väljaandjale ja teiseks lepingute sõlmimine viimati nimetatu ning telekommunikatsiooniteenuste pakkujate vahel, kellel on nõuetekohane luba edastada ja lõpetada kõnesid üldkasutatavas telefonivõrgus.

([1]) ELT C 161, 7.5.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus — Hispaania) — Oro Efectivo SL versus Diputación Foral de Bizkaia

(kohtuasi C-185/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 401 — Neutraalse maksustamise põhimõte — Isikult suure kulla- või muu väärismetallisisaldusega esemete ettevõtja poolt ostmine edasimüügi eesmärgil — Maks varaliste õiguste üleminekult)

(2019/C 263/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Oro Efectivo SL

Vastustaja: Diputación Foral de Bizkaia

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ja neutraalse maksustamise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mille alusel kohustatakse ettevõtjat kaudset maksu, mida kogutakse varaliste õiguste üleminekul ja mis on käibemaksust eraldiseisev, tasuma tehingutelt, millega ettevõtja ostab isikutelt suure kulla- või muu väärismetallisisaldusega esemeid, kui ettevõtja kasutab kõnealust vara majandustegevuseks ning kui ettevõtja vara töötlemise ja seejärel uuesti ettevõtlusringlusse laskmise eesmärgil müüb need esemed ettevõtjatele, kes valmistavad kange või mitmesuguseid väärismetallist detaile.

([1]) ELT C 182, 28.5.2018.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfaleni eelotsusetaotlus — Saksamaa) — Google LLC versus Bundesrepublik Deutschland

(kohtuasi C-193/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Elektroonilise side võrgud ja teenused — Direktiiv 2002/21/EÜ — Artikli 2 punkt c — Mõiste „elektroonilise side teenus“ — Signaalide edastamine — Veebipõhine elektronpostiteenus — Gmaili teenus)

(2019/C 263/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Google LLC

Vastustaja: Bundesrepublik Deutschland

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiivi 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiviga 2009/140/EÜ) artikli 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et selline veebipõhine elektronpostiteenus nagu Google LLC pakutav Gmaili teenus, mille raames ei pakuta internetiühendust, ei seisne tervikuna või peamiselt signaalide edastamises elektroonilise side võrkude kaudu ega kujuta endast seega elektroonilise side teenust selle sätte tähenduses.

([1]) ELT C 211, 18.6.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda koda) 6. juuni 2019. aasta otsus — Deichmann SE versus EUIPO, Munich, SL

(kohtuasi C-223/18 P) ([1])

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Tühistamismenetlus — Kujutismärk, mis kujutab risti spordijalatsi küljel — Tühistamistaotluse tagasilükkamine)

(2019/C 263/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Deichmann SE (esindaja: *Rechtsanwältin* C. Onken)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Gája), Munich, SL (esindajad: advokaadid J. Güell Serra ja M. del Mar Guix Vilanova)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Deichmann SE-lt.

([1]) ELT C 249, 16.7.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 6. juuni 2019. aasta otsus (Grondwettelijk Hofi eelotsusetaotlus — Belgia) — P. M., N. G.d.M. ja P. V.d.S. versus Ministerraad

(kohtuasi C-264/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Ehitustööde, asjade ja teenuste hankemenetlused — Direktiiv 2014/24/EL — Artikli 10 punkt c ja punkti d alapunktid i, ii ja v — Kehtivus — Kohaldamisala — Vahekohtu- ja lepitamisteenuste ning teatud õigusteenuste väljajätmine — Võrdsuse ja subsidiaarsuse põhimõtted — ELTL artiklid 49 ja 56)

(2019/C 263/19)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: P. M., N. G.d.M. ja P. V.d.S.

Vastustaja: Ministerraad

Resolutsioon

Küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud midagi sellist, mis võiks mõjutada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 10 punkti c ja punkti d alapunktide i, ii ja v sätete kehtivust võrdse kohtlemise ja subsidiaarsuse põhimõtte või ELTL artiklite 49 ja 56 seisukohast.

([1]) ELT C 276, 6.8.2018.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Tribunal Judicial da Comarca de Faro eelotsusetaotlus — Portugal) — Cátia Correia Moreira versus Município de Portimão

(kohtuasi C-317/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2001/23/EÜ — Ettevõtete üleminek — Töötajate õiguste kaitse — Mõiste „töötaja“ — Töötingimuste oluline muutus töötaja kahjuks)

(2019/C 263/20)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Cátia Correia Moreira

Vastustaja: Município de Portimão

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ja eelkõige selle artikli 2 lõike 1 punkti d tuleb tõlgendada nii, et isikut, kes on võõrandajaga sõlminud lepingu haldus- või juhtimisülesande täitmise režiimil (commissão de serviço) töötamise kohta põhikohtuasjas kõnealuste liikmesriigi õigusnormide tähenduses, saab käsitada „töötajana" ja ta saab seega tugineda selle direktiiviga antud kaitsele; seda siiski tingimusel, et teda kaitstakse nende õigusnormidega kui töötajat ja et tal on ülemineku kuupäeval kehtiv tööleping — seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

2. Direktiivi 2001/23 koostoimes ELL artikli 4 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisisene õigusnorm, milles on ette nähtud, et ettevõtte ülemineku korral direktiivi tähenduses — ja juhul kui omandaja on kohalik omavalitsusüksus — peavad asjasse puutuvad töötajad läbima nii avaliku konkursi kui ka omama uut suhet omandajaga.

([1]) ELT C 268, 30.7.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 12. juuni 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus — Belgia) — Terre wallonne ASBL versus Région wallonne

(Kohtuasi C-321/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Keskkond — Direktiiv 2001/42/EÜ — Teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamine — Määrus — Natura 2000 võrgustiku kaitse-eesmärkide kindlaksmääramine direktiivi 92/43/EMÜ alusel — Mõistepaar „kavad ja programmid" — Kohustus hinnata keskkonnamõju)

(2019/C 263/21)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Terre wallonne ASBL

Kostja: Région wallonne

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 3 lõikeid 2 ja 4 tuleb tõlgendada nii, et niisugune määrus, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millega liikmesriigi asutus määrab piirkondlikul tasandil kindlaks oma Natura 2000 võrgustiku kaitse-eesmärgid, millel on soovituslik mõju — samas kui konkreetsete alade kaitse-eesmärkidel on normatiivne toime —, ei kuulu „kavade või programmide“ hulka selle direktiivi tähenduses, mille keskkonnamõju hindamine on kohustuslik.

([1]) ELT C 259, 23.7.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsus (Szekszárdi Járásbírósági eelotsusetaotlus — Ungari) — Ágnes Weil versus Géza Gulácsi

(Kohtuasi C-361/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 1215/2012 — Artikkel 66 — Ajaline kohaldamisala — Määrus (EÜ) nr 44/2001 — Materiaalne kohaldamisala — Tsiviil- ja kaubandusasjad — Artikli 1 lõige 1 ja lõike 2 punkt a — Välistatud valdkonnad — Abielusuhtest tulenevad varalised õigused — Artikkel 54 — Taotlus väljastada tunnistus selle kohta, et otsuse teinud kohtu otsus on täidetav — Kohtuotsus, mis käsitleb faktilisest kooselust tuleneva varasuhte lõpetamisest tulenevat nõuet)

(2019/C 263/22)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Szekszárdi Járásbíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ágnes Weil

Kostja: Géza Gulácsi

Resolutsioon

1. Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades artiklit 54 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohus, kellele on esitatud taotlus väljastada tunnistus selle kohta, et otsuse teinud kohtu otsus on täidetav, peab sellises olukorras, nagu on põhikohtuasjas käsitletav olukord, kus täitmisele kuuluva kohtuotsuse teinud kohus ei esitanud kohtuotsuse tegemisel oma seisukohta selle määruse kohaldatavuse kohta, kontrollima, kas vaidlus kuulub selle määruse kohaldamisalasse.

2. Määruse nr 44/2001 artikli 1 lõiget 1 ja lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selline hagi nagu põhikohtuasjas käsitletav, milles nõutakse faktilisest kooselust tulenevate varasuhete lõpetamist, on hõlmatud mõistega „tsiviil- ja kaubandusasjad“ nimetatud lõike 1 tähenduses ja kuulub seega selle määruse materiaalsesse kohaldamisalasse.

(1) ELT C 311, 3.9.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Gerechtshof 's-Hertogenboschi eelotsusetaotlus — Madalmaad) — IO versus Inspecteur van de rijksbelastingdienst

(kohtuasi C-420/18) (1)

(Eelotsusetaotlus — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artiklid 9 ja 10 — Maksukohustuslane — „Iseseisvalt“ teostatav majandustegevus — Mõiste — Sihtasutuse järelevalvenõukogu liikme tegevus)

(2019/C 263/23)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Põhikohtuasja pooled

Apellant: IO

Vastustaja: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 9 ja 10 tuleb tõlgendada nii, et oma majandustegevust ei teosta iseseisvalt selline sihtasutuse järelevalvenõukogu liige nagu põhikohtuasja kaebaja, kellel küll puudub hierarhiline alluvussuhe sihtasutuse juhatuse või sihtasutuse järelevalvenõukoguga selles osas, mis puudutab selle nõukogu liikmena tegutsemist, kes aga ei tegutse ei enda nimel ja arvel ega omal vastutusel, vaid tegutseb sama nõukogu arvel ja vastutusel ega kanna selle tegevusest tulenevat majanduslikku riski, kuna ta saab kindlaksmääratud töötasu, mis ei sõltu ei tema osalemisest koosolekutel ega tegelikest töötundidest.

(1) ELT C 319, 10.9.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 6. juuni 2019. aasta otsus — Inge Barnett versus Euroopa Majandus-ja Sotsiaalkomitee

(KohtuasiC-503/18 P) ([1])

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Ametnik — Vanaduspension — Ennetähtaegselt pensionile jäämine, ilma et pensioniõigusi vähendataks — Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjad — VIII lisa artikli 9 lõige 2 — Üldised rakendussätted — Teenistuse huvid — Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu tehtud tühistamisotsuse täitmine — ELTL artikkel 266 — Seadusjõud)

(2019/C 263/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Inge Barnett (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Teine menetlusosaline: Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (esindajad: M. Pascua Mateo, A. Carvajal ja L. Camarena Januzec, keda abistasid *abogado* M. Troncoso Ferrer ja *avocat* F.-M. Hislaire)

Resolutsioon

1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2) Jätta Inge Barnetti kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) kohtukulud.

([1]) ELT C 381, 22.10.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 13. juuni 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus — Prantsusmaa) — Copebi SCA versus Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Kohtuasi C-505/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Otsus 2009/402/EÜ — Prantsuse Vabariigi puu- ja köögiviljasektori situatsiooniplaanid — Abi kokkusobimatuse tuvastamine — Tagasinõudmiskorraldus — Otsuse kohaldamisala — Põllumajandustootjate piirkondlikud organisatsioonid)

(2019/C 263/25)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Copebi SCA

Kostja: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Menetluses osales: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Resolutsioon

Komisjoni 28. jaanuari 2009. aasta otsust 2009/402/EÜ Prantsusmaa puu- ja köögiviljasektori situatsiooniplaanide kohta tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab abi, mida riiklik sektoritevahelise puuvilja-, köögivilja- ja aiandusamet (Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture, Oniflhor) maksis tööstusotstarbeliste bigarookirsside majanduskomiteele (Comité économique bigarreau d'industrie, CEBI) ja mis määrati selle komitee liikmetest tootjarühmade kaudu tööstusotstarbeliste bigarookirsside kasvatajatele, kuigi esiteks see komitee ei ole selles otsuses mainitud kaheksa põllumajandustootjate piirkondliku organisatsiooni hulgas ja teiseks oli see abi erinevalt nimetatud otsuses kirjeldatud rahastamismehhanismist rahastatud üksnes Oniflhori toetustest, mitte aga lisaks tootjate vabatahtlikest maksetest.

([1]) ELT C 364, 08.10.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 27. mai 2019. aasta otsus (Supreme Courti, High Courti (Iirimaa) eelotsusetaotlused — Iirimaa) — OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU) suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruste täitmine

(liidetud kohtuasjad C-508/18 ja C-82/19 PPU) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Eelotsuse kiirmenetlus — Politseikoostöö ja õigusalane koostöö kriminaalasjades — Euroopa vahistamismäärus — Raamotsus 2002/584/JSK — Artikli 6 lõige 1 — Mõiste „vahistamismääruse teinud õigusasutus" — Liikmesriigi prokuratuuri tehtud Euroopa vahistamismäärus — Staatus — Alluvussuhe täitevvõimuorganiga — Justiitsministeeriumi pädevus anda individuaalseid juhiseid — Sõltumatuse tagatise puudumine)

(2019/C 263/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court, High Court

Põhikohtuasja pooled

OG (C-508/18), PI (C-82/19 PPU)

Resolutsioon

1. Liita kohtuasjad C-508/18 ja C-82/19 PPU kohtuotsuse tegemiseks.

2. Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 6 lõike 1 tähenduses mõistet „vahistamismääruse teinud õigusasutus“ tuleb tõlgendada nii, et see ei hõlma liikmesriigi prokuratuure, mille puhul esineb oht, et Euroopa vahistamismääruse tegemist puudutava otsuse raames saab ta otseselt või kaudselt selliselt täitevvõimult nagu justiitsministeerium individuaalseid korraldusi või juhiseid.

([1]) ELT C 364, 8.10.2018.
ELT C 122, 1.4.2019.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 27. mai 2019. aasta otsus (Supreme Courti (Iirimaa) eelotsusetaotlus — Iirimaa) — PFi suhtes tehtud Euroopa vahistamismääruse täitmine

(kohtuasi C-509/18) ([1])

(Eelotsusetaotlus — Politseikoostöö ja õigusalane koostöö kriminaalasjades — Euroopa vahistamismäärus — Raamotsus 2002/584/JAI — Artikli 6 lõige 1 — Mõiste „vahistamismääruse teinud õigusasutus“ — Liikmesriigi peaprokuröri tehtud Euroopa vahistamismäärus — Staatus — Sõltumatuse tagatis)

(2019/C 263/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court

Põhikohtuasja pool

PF

Resolutsioon

Nõukogu 13. juuni 2002. aasta raamotsuse 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise üleandmiskorra kohta, muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK, artikli 6 lõike 1 tähenduses mõistet „vahistamismääruse teinud õigusasutus“ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab liikmesriigi peaprokuröri, kes struktuuriliselt kohtuvõimust sõltumatuna on pädev kriminaalasjas süüdistust esitama ja kelle staatus selles liikmesriigis tagab talle Euroopa vahistamismääruse tegemisel sõltumatuse täitevvõimust.

([1]) ELT C 364, 8.10.2018.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunalul București (Rumeenia) 3. jaanuaril 2019 — Wilo Salmson France SAS versus Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(kohtuasi C-10/19)

(2019/C 263/28)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunalul București

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Wilo Salmson France SAS

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Euroopa Kohus (kümnes koda) tunnistas 5. juuni 2019. aasta määrusega eelotsusetaotluse ilmselgelt vastuvõetamatuks.

Dovgan GmbH 19. veebruaril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 13. detsembri 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-830/16: Monolith Frost GmbH versus EUIPO

(kohtuasi C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Dovgan GmbH (esindaja: advokaat C. Rohnke)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Monolith Frost GmbH

Apellandi nõuded

— Tühistada Üldkohtu (esimene koda) 13. detsembri 2018. aasta otsus kohtuasjas T-830/16;

— seejärel: jätta hagi rahuldamata.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab oma apellatsioonkaebuses, et rikutud on liidu õigust ja moonutatud tõendeid.

1. Tõendite moonutamine

Vastupidi Üldkohtu seisukohale vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55, et tuvastanud Amtsgericht Köln (Kölni esimese astme kohus), et suur osa Saksamaa elanikest oskab vene keelt.

Vastupidi Üldkohtu seisukohale vaidlustatud kohtuotsuse punktis 64 seadis apellatsioonikoda kahtluse alla EUIPO tühistamisosakonna otsuse, mille kohaselt sõna „пломбир“ [plombir] kasutati endises NSVLis üht sorti koorejäätise tähistamiseks.

2. Üldkohtu kodukorra artikli 85 lõike 3 rikkumine

Üldkohus rikkus oma kodukorra artikli 85 lõiget 3 ja eksis, kui ta ei võtnud arvesse apellandi viidatud Bundesgerichtshofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim üldkohus) 6. juuli 2017. aasta otsust. Alles suulises menetluses tõendite esitamine on põhjendatud viidatud kohtuotsuse kuulutamise kuupäevaga. Lisaks sellele oli tegemist vastutõendiga Üldkohtu kodukorra artikli 92 lõike 7 tähenduses.

3. Üldkohtu kodukorra artikli 85 lõike 1 rikkumine

Üldkohus eksis, kui ta tugines vaidlustatud kohtuotsuse punktis 96 hagiavalduse lisadele K 16 ja K 17. Hageja esitas need hilinenult ja need ei oleks tohtinud kodukorra artikli 85 lõike 1 kohaselt arvesse võtta.

4. Põhjendamiskohustuse rikkumine

Vaidlustatud kohtuotsuses ei ole piisavalt põhjendatud Üldkohtu seisukohta, et oluline osa Balti riikide kodanikest mõistava venekeelse sõna „пломбир“ tähendust. Eelkõige on ekslik järeldus, et see sõna kuulub põhisõnavarasse ja sellest saavad aru ka inimesed, kelle emakeel ei ole vene keel.

Vaidlustatud kohtuotsus (eelkõige punktid 64 ja 65) ei ole ka piisavalt põhjendatud osas, miks sõna „пломбир“ ei peetud endises NSVLis väljamõeldud nimetuseks või kaubamärgiks.

Lõpuks toob apellant esile, et vaidlustatud kohtuotsuses (punkt 66) ei ole põhjendatud, miks lihtsalt äramärkimine standardis GOST võimaldab järeldada, et tegemist on venekeelse „üldnimetusega“ ja miks ELi avalikkus peaks seda standardit teadma.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Trgovački sud u Zagrebu (Horvaatia) 28. märtsil 2019 — PARKING d.o.o. versus SAWAL d.o.o.

(kohtuasi C-267/19)

(2019/C 263/30)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Trgovački sud u Zagrebu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: PARKING d.o.o.

Kostja: SAWAL d.o.o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõikega 1 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 18 on kooskõlas selline Horvaatia Vabariigis kehtestatud riigisisene õigusnorm nagu täitemenetluse seaduse (Ovršni zakon; *Narodne novine* nr 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 ja 73/17) artikkel 1, mis annab notaritele pädevuse võlgade sissenõudmiseks algdokumendi alusel, väljastades täitemääruse kui täitekorralduse ilma Horvaatia Vabariigis asuva juriidilisest isikust võlgniku sõnaselge nõusolekuta, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsuseid kohtuasjades C-484/15 ja C-551/15?

2. Kas Euroopa Kohtu 9. märtsi 2017. aasta kohtuotsustes Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) ja Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193) antud tõlgendust võib kohaldada eespool esitletud kohtuasjas Povrv-1614/2018, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab lahendama, ning täpsemalt, kas määrust nr 1215/2012 tuleb tõlgendada selliselt, et Horvaatias ei saa notareid, kes tegutsevad volituse alusel, mis neile on riigisisese õigusega antud sundtäitmise menetluses „algdokumendi" alusel, kus täitemenetluse võlgnik on teises Euroopa Liidu liikmesriigis asuv juriidiline isik, lugeda selle määruse tähenduses „kohtuks"?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Horvaatia) 11. aprillil 2019 — Obala i lučice d.o.o. versus NLB Leasing d.o.o.

(kohtuasi C-307/19)

(2019/C 263/31)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Obala i lučice d.o.o.

Vastustaja: NLB Leasing d.o.o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas notaritel on lubatud dokumente kätte toimetada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrusele (EÜ) nr 1393/2007 ([1]) kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades, kui nad teatavad oma otsustest asjades, milles ei ole kohaldatav määrus nr 1215/2012 ([2]), võttes arvesse, et Horvaatias ei kuulu notarid, kui nad tegutsevad neile riigisisese õigusega antud pädevuse piires „algdokumendi" alusel sundtäitmise menetlustes, määruse nr 1215/2012 tähenduses mõiste „kohus" alla? Kas notarid — kuna nad ei kuulu määruses nr 1215/2012 osutatud mõiste „kohus" alla — võivad neile riigisisese õigusega antud pädevuse piires tegutsedes „algdokumendi" alusel sundtäitmise menetluses kohaldada määruses (EÜ) nr 1393/2007 sätestatud dokumentide kättetoimetamise eeskirju?

2. Kas tänaval ja avalikul teel kohas parkimist, kui õigus tasu nõuda on ette nähtud liiklusohutuse seaduses (Zakon o sigurnosti prometa na cestama) ja õigusnormides, mis käsitlevad kohaliku omavalitsuse tegevuse teostamist avalikele võimuorganitele omase tegevusena, võib pidada kuuluvaks tsiviilasjade hulka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 (kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (uuesti sõnastatud)) tähenduses, mis reguleerib kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise küsimust tsiviil- ja kaubandusasjades, eriti arvestades, et kui tõendatakse, et sõiduk on pargitud ilma parkimispiletita või kehtetu parkimispiletiga, tekib viivitamatult selle sõiduki eest parkimise päevapileti maksmise kohustus, nagu oleks sõiduk pargitud terve päev, olenemata parkimiskoha kasutamise täpsest kestusest, nii et selle päevapileti sissenõudmine on karistusliku iseloomuga, kusjuures olgu täpsustatud, et mõnes liikmesriigis peetakse sellist parkimist liiklusreeglite rikkumiseks?

3. Kas eespool nimetatud kohtuvaidlustes seoses tänaval ja avalikul teel parkimisega, kui tasu nõudmise õigus on ette nähtud liiklusohutuse seaduses ja õigusnormides, mis käsitlevad kohaliku omavalitsuse tegevuse teostamist avalikele võimuorganitele omase tegevusena, võivad kohtud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrusele (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades kostjatele dokumente kätte toimetada teises liikmesriigis?

   Kui eespool esitatud küsimuste põhjal tuvastatakse, et seda tüüpi parkimine kuulub tsiviilasjade hulka, esitatakse järgmised lisaküsimused:

4. Käesolevas kohtuasjas eeldatakse, et selle parkimise kohta tänaval horisontaalselt ja/või vertikaalselt tähistatud kohas sõlmitakse leping, see tähendab leping loetakse sõlmituks parkimise teel ning et juhul, kui hinda ei maksta parkimise tunnitasu järgi, tuleb maksta päevapileti tasu. Seepärast tekib küsimus, kas see parkimise kohta lepingu sõlmimise ja — juhul kui parkimispiletit ei osteta parkimise tunnitasu järgi või kui ostetud pileti kestus lõpeb — päevapileti hinna maksmisega nõustumise eeldus on vastuolus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 56 ja Euroopa Liidu õigustiku ülejäänud sätetes ette nähtud teenuste osutamise põhisätetega.

5. Käesolevas kohtuasjas leidis parkimine aset Zadaris ja seega on olemas seos selle lepingu ja Horvaatia kohtute vahel, kuid kas see parkimine on „teenus" vastavalt määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 lõikele 1, arvestades, et teenuse mõiste eeldab, et teenust osutav pool teostab konkreetset tegevust, st et ta teostab seda tegevust tasu eest, ja sellest tulenevalt tekib küsimus, kas apellandi tegevus on piisav selleks, et seda pidada teenuseks? Kui Horvaatia kohtutel ei ole määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 lõike 1 alusel valikulist kohtualluvust, siis on kohtuasja menetlema pädev vastustaja alalise elukoha järgne kohus.

6. Kas parkimist tänaval ja avalikul teel saab juhul, kui õigus tasu nõuda on ette nähtud liiklusohutuse seaduses ja õigusnormides, mis käsitlevad kohaliku omavalitsuse tegevuse teostamist avalikele võimuorganitele omase tegevusena, ning tasu nõutakse päeva jooksul ainult kindlaksmääratud ajavahemikul, käsitada määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 24 lõike 1 alusel kinnisasja rendi lepinguna?

7. Kui käesolevas kohtuasjas ei saa kohaldada eespool nimetatud eeldust, et see parkimine tähendas lepingu sõlmimist (neljas eelotsuse küsimus), siis kas seda tüüpi parkimist, mille alusel tuleneb pädevus parkimistasu nõudmise asjas liiklusohutuse seadusest ja milles on ette nähtud päevapileti maksmine, kui ei maksta ette parkimiskoha kasutamise piletit tunni kaupa või kui kestus, mille kohta on pilet ostetud, on lõppenud, võib käsitada lepinguvälise kahju asjana määruse (EL) nr 1215/2012 artikli 7 lõike 2 tähenduses?

8. Käesolevas kohtuasjas toimus parkimine enne Horvaatia Vabariigi ühinemist Euroopa Liiduga, täpsemalt 30. juunil 2012 kell 13:02. Seega tekib küsimus, kas käesolevas kohtuasjas on kohaldatavad kohaldatavat õigust käsitlevad määrused, nimelt määrus nr 593/2008 ([3]) või määrus nr 864/2007 ([4]), arvestades nende ajalist kehtivust.

Kui Euroopa Liidu Kohus on pädev vastama materiaalõiguse kohaldamise kohta, esitatakse järgmine küsimus:

9. Kas parkimise kohta lepingu sõlmimise ja — juhul kui parkimispiletit ei osteta parkimise tunnitasu järgi või kui ostetud pileti kestus lõpeb — päevapileti hinna maksmisega nõustumise eeldus, olenemata sellest, kas sõiduki omanik on füüsiline või juriidiline isik, on vastuolus ELTL artiklis 56 ja Euroopa Liidu õigustiku ülejäänud sätetes ette nähtud teenuste osutamise põhisätetega? Teisisõnu, kas seoses materiaalõiguse kindlaksmääramisega võib käesolevas kohtuasjas kohaldada määruse nr 593/2008 artikli 4 sätteid (teades, et toimikus ei ole tõendeid selle kohta, et pooled on kohaldatava õiguse suhtes kokkuleppele jõudnud)?

— Kui leitakse, et tegu on lepinguga, siis kas käesolevas kohtuasjas on tegemist teenuslepinguga, st kas seda parkimislepingut võib pidada teenuseks määruse nr 593/2008 artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses?

— Täiendava võimalusena: kas seda parkimist võiks pidada rendilepinguks vastavalt määruse nr 593/2008 artikli 4 lõike 1 punktile c?

— Täiendava võimalusena: kui sellele parkimisele on kohaldatav määruse nr 593/2008 artikli 4 lõige 2, tekib küsimus, mis on käesolevas kohtuasjas iseloomulik sooritus, arvestades, et apellant sisuliselt ainult märgib parkimisala tänavale ja nõuab parkimise eest tasu, samas kui vastustaja pargib ja maksab parkimise eest. Kui nimelt iseloomulikuks soorituseks loetakse apellandipoolset sooritust, siis oleks kohaldatav Horvaatia õigus, kuid kui iseloomulik sooritus on vastustajapoolne sooritus, siis oleks kohaldatav Sloveenia õigus. Kuna aga õigust parkimise eest tasu nõuda on antud juhul reguleeritud Horvaatia õigusega, millega on leping seega tihedamalt seotud, siis kas võib siiski käesolevas kohtuasjas lisaks kohaldada määruse nr 593/2008 artikli 4 lõiget [3]?

— Kui leitakse, et tegemist on määruses nr 864/2007 osutatud lepinguvälise võlasuhtega, siis kas seda lepinguvälist võlasuhet võib käsitada kahjuna, nii et kohaldatav õigus määrataks kindlaks vastavalt määruse nr 864/2007 artikli 4 lõikele 1?

— Kas teise võimalusena võiks seda tüüpi parkimist käsitada alusetu rikastumisena, nii et kohaldatav õigus määrataks kindlaks vastavalt määruse nr 864/2007 artikli 10 lõikele 1?

— Kas täiendava võimalusena võiks seda tüüpi parkimist käsitada käsundita asjaajamisena, nii et kohaldatav õigus määrataks kindlaks vastavalt määruse nr 864/2007 artikli 11 lõikele 1?

— Kas täiendava võimalusena võiks seda tüüpi parkimist pidada vastustaja vastutuseks *culpa in contrahendo* tõttu, nii et kohaldatav õigus määrataks kindlaks vastavalt määruse nr 864/2007 artikli 12 lõikele 1?

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1393/2007 kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (dokumentide kättetoimetamine), millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1348/2000 (ELT 2007, L 324, lk 79).

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (ELT 2012, L 351, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) (ELT 2008, L 177, lk 6).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) (ELT 2007, L 199, lk 40).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumeenia) 15. aprillil 2019 — Consiliul Concurenței versus Whiteland Import Export SRL

(kohtuasi C-308/19)

(2019/C 263/32)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Înalta Curte de Casație și Justiție

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Consiliul Concurenței

Vastustaja: Whiteland Import Export SRL

Eelotsuse küsimus

Kas ELL artikli 4 lõiget 3 ja ELTL artiklit 101 tuleb tõlgendada nii, et need kohustavad liikmesriikide kohtuid tõlgendama oma riigi õigusnorme, mis reguleerivad konkurentsiameti haldussanktsioonide määramise õiguse aegumistähtaega, vastavalt määruse (EÜ) nr 1/2003 ([1]) artikli 25 lõikes 3 sätestatule ning keelavad tõlgendada riigisisest õigusnormi nii, et aegumistähtaja kulgemist katkestava meetmena käsitatakse ainult ametlikku konkurentsivastase tegevuse uurimise algatamise akti, ilma et selle uurimise käigus tehtavad hilisemad toimingud kuuluksid samuti aegumistähtaja kulgemist katkestavate meetmete hulka?

([1]) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1, ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

Asociación de fabricantes de morcilla de Burgose 15. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 14. veebruari 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-709/18: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos versus komisjon

(kohtuasi C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (esindajad: advokaadid J. J. Azcárate Olano ja E. Almarza Nantes)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Tühistada täies ulatuses vaidlustatud kohtumäärus ja lugeda seega vastuvõetavaks apellandi poolt ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi, millega palutakse tühistada komisjoni 29. augusti 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1214, millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus [„Morcilla de Burgos“ (KGT)] ([1]), et teha seejärel asja sisulises osas kohtuotsus, millega tühistatakse see komisjoni 29. augusti 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1214 ja mõistetakse kohtukulud välja neilt, kes hagile vastu vaidlevad.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevat apellatsioonkaebust põhistatakse sellega, et Euroopa Liidu Üldkohtu menetlus oli õigusvastane, mistõttu riivati apellandi õigusi; see õigusvastasus tuleneb õigusnormide rikkumisest, täpsemalt Üldkohtu kodukorra artikli 73 lõike 1 jj ning neid tõlgendava kohtupraktika rikkumisest alljärgnevalt esitatud põhjustel.

— Vaidlustatud kohtumääruses asuti sisuliselt vääralt seisukohale, et hagil olid „vaid [hageja esindajate] skannitud allkirjad“, samas kui tegelikult olid hagil ACA [Autoridad de Certificación de la Abogacía] kvalifitseeritud sertifikaadiga kvalifitseeritud e-allkirjad, millel on käsikirjalise allkirjaga samaväärne õiguslik toime.

— Kõnealuseid kvalifitseeritud e-allkirju tunnustatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määruses (EL) nr 910/2014 ([2]) (nn eIDAS määrus) ja reguleeritakse sellega.

— ACA kvalifitseeritud sertifikaadiga kvalifitseeritud e-allkirjad vastavad täielikult Üldkohtu kodukorra artikli 73 lõike 1 mõttele ja eesmärgile, milleks on vaidlustatud kohtumääruse kohaselt *„tagada õiguskindluse eesmärgil selle menetlusdokumendi autentsus ja välistada risk, et tegelikult ei ole see esitatud selleks volitatud isiku poolt“*.

— Üldkohtu kodukorra artikli 73 lõikest 1 kehtestati erand Üldkohtu 11. juuli 2018. aasta otsusega, mis jõustus 1. detsembril 2018 (kaks päeva pärast hagi esitamist), ning arvesse tuleb võtta seda, et õhtumaade õiguskordade karistusõiguse universaalne aluspõhimõte on soodsama õigusnormi kohaldamine.

— Kohtupraktika, millele viidati vaidlustatud kohtumääruses apellandi hagi vastuvõtmatuks lugemise õigustamiseks seondub peamiselt skannitud allkirjadega. Ent käesolevat konkreetset juhtu (ACA kvalifitseeritud sertifikaadiga kvalifitseeritud e-allkirjadega hagi) ei ole liidu kohtud käsitlenud.

— Õigusnorme tuleb tõlgendada arvestades ajakohase sotsiaalse tegelikkusega, võttes seejuures eelkõige arvesse nende mõtet ja eesmärki.

([1]) ELT 2018, L 224, lk 3.
([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 910/2014 e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/93/EÜ (ELT 2014, L 257, lk 73).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Trgovački sud u Zagrebu (Horvaatia) 18. aprillil 2019 — Interplastics s.r.o. versus Letifico d.o.o.

(kohtuasi C-323/19)

(2019/C 263/34)

Kohtumenetluse keel: horvaadi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Trgovački sud u Zagrebu

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Interplastics s.r.o.

Kostja: Letifico d.o.o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artikli 6 lõikega 1 ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 18 on kooskõlas selline Horvaatia Vabariigis kehtestatud riigisisene õigusnorm nagu sundtäitmist käsitleva seaduse (Ovršni zakon; *Narodne novine* nr 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 ja 73/17) artikkel 1, mis annab notaritele pädevuse võlgade sissenõudmiseks algdokumendi alusel, väljastades täitemääruse kui täitekorralduse ilma Horvaatia Vabariigis asuva juriidilisest isikust võlgniku sõnaselge nõusolekuta, võttes arvesse Euroopa Kohtu otsuseid kohtuasjades C-484/15 ja C-551/15?

2. Kas Euroopa Kohtu 9. märtsi 2017. aasta kohtuotsustes Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) ja Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193) antud tõlgendust võib kohaldada eespool esitletud kohtuasjas Povrv-752/19, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab lahendama, ning täpsemalt, kas määrust nr 1215/2012 tuleb tõlgendada selliselt, et Horvaatias ei saa notareid, kes tegutsevad volituse alusel, mis neile on riigisisese õigusega antud sundtäitmise menetluses „algdokumendi" alusel, kus täitemenetluse võlgnik on teises Euroopa Liidu liikmesriigis asuv juriidiline isik, lugeda selle määruse tähenduses „kohtuks"?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Sloveenia) 2. mail 2019 — D. J. versus Radiotelevizija Slovenija

(kohtuasi C-344/19)

(2019/C 263/35)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: D. J.

Vastustaja: Radiotelevizija Slovenija

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2003/88 ([1]) artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu käesolevas menetluses tuleb tööajaks pidada pidevalt kättesaadav olemise aega, mil töötaja, kes töötab raadio ja televisiooni ülekandejaamas, peab tööst vabal ajal (mil tema füüsiline viibimine töökohas ei ole vajalik) olema väljakutse peale kättesaadav ja vajadusel jõudma töökohta ühe tunni jooksul?

2. Kas pidevalt kättesaadav olemise laadi määratlust mõjutab niisugustel asjaoludel nagu käesolevas menetluses asjaolu, et töötaja elab majutuskohas, mis asub kohas, kus ta töötab (raadio ja televisiooni ülekandejaam), sest koha geograafilised omadused muudavad kojumineku („mäejalamile“) võimatuks (või raskemaks)?

3. Kas kahele eelnevale küsimusele tuleb vastata teisiti, kui tegemist on kohaga, kus vaba aja veetmise võimalused on paiga geograafiliste omaduste tõttu piiratud või kus töötaja oma aja kasutamine ja oma huvidega tegelemine on enam piiratud (kui siis, kui ta elaks omas kodus)?

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT 2003 L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/04, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 2. mail 2019 — Bundeszentralamt für Steuern versus Y-GmbH

(kohtuasi C-346/19)

(2019/C 263/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Bundeszentralamt für Steuern

Vastustaja: Y-GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. veebruari 2008. aasta direktiivi 2008/9/EÜ ([1]), millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad käibemaksu tagastamiseks vastavalt direktiivile 2006/112/EÜ ([2]) maksukohustuslastele, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, vaid teises liikmesriigis, artikli 8 lõike 2 punkti d, mille kohaselt peab tagastamistaotluses iga tagastamisliikmesriigi ja iga arve kohta kirjas olema muu hulgas arve number, tuleb tõlgendada nii, et piisab ka arvele märgitud viitenumbri (*Referenznummer*) esitamisest, mis on arve numbri kõrval kantud kulusid tõendavale dokumendile täiendava identifitseerimiskriteeriumina?

2. Juhul kui eespool sõnastatud küsimusele tuleb vastata eitavalt: kas tagastamistaotlus, kus arve numbri asemel on esitatud arvele märgitud viitenumber, vastab kõikidele vorminõuetele ja loetakse esitatuks tähtaegselt direktiivi 2008/9/EÜ artikli 15 lõike 1 teise lause tähenduses?

3. Kas teisele küsimusele vastamisel tuleb arvesse võtta, et maksukohustuslane kui informeeritud taotleja, kelle asukoht ei ole tagastamisliikmesriigis, võis asukohaliikmesriigi elektroonilise portaali kujundust ja tagastamisliikmesriigi vormi arvestades eeldada, et taotluse nõuetekohaseks, kõikidele vorminõuetele vastavaks ja tähtaegseks esitamiseks piisab muu tunnuskoodi kui arve numbri esitamisest, et võimaldada taotluse esemeks oleva arve identifitseerida?

([1]) ELT 2008, L 44, lk 23.
([2]) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Sloveenia) 8. mail 2019 — Ministrstvo za notranje zadeve versus Tax-Fin-Lex d.o.o.

(kohtuasi C-367/19)

(2019/C 263/37)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil

Põhikohtuasja pooled

Hankija: Ministrstvo za notranje zadeve

Läbivaatamise taotleja: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Eelotsuse küsimused

1. Kas lepingulise suhte puhul on „rahalised huvid“ kui riigihankelepingu tunnus direktiivi 2014/24 ([1]) artikli 2 lõike 1 punkti 5 tähenduses olemas juhul, kui hankija ei ole kohustatud maksma mingit tasu, vaid ettevõtja saab hanke täitmise läbi pääsu uuele turule ja kliente?

2. Kas direktiivi 2014/24 artikli 2 lõike 1 punkti 5 on võimalik või vajalik tõlgendada nii, et see kujutab endast alust, mis võimaldab lükata tagasi pakkumuse, mille puhul hanke maksumus on 0 eurot?

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014 L 94, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille esitas Riigikohus (Eesti) 29. mail 2019 — Maksu- ja Tolliamet versus Heavyinstall OÜ

(Kohtuasi C-420/19)

(2019/C 263/38)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Riigikohus

Põhikohtuasja pooled

Taotleja: Maksu- ja Tolliamet

Puudutatud isik: Heavyinstall OÜ

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Liidu Nõukogu 16. märtsi 2010. a direktiivi 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel ([1]) artiklit 16 tuleb tõlgendada selliselt, et ettevaatusabinõusid käsitleva taotluse saanud liikmesriigi kohus on riigisiseste normide alusel taotlust lahendades (mida võimaldab taotluse saanud kohtul artikli 16 esimene lause) seotud taotleja asukohariigi kohtu seisukohaga ettevaatusabinõude vajalikkuse ja võimalikkuse kohta, kui kohtule on esitatud sellist seisukohta sisaldav dokument (artikli 16 teise lõigu viimane lause, mille kohaselt ei pea kõnealust dokumenti taotluse saanud liikmesriigis tunnustama, täiendama ega asendama)?

([1]) ELT 2010, L 84, lk 1

Deutsche Lufthansa AG 13. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas laiendatud koda) 12. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-492/15: Deutsche Lufthansa AG versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Deutsche Lufthansa AG (esindaja: *Rechtsanwalt* A. Martin-Ehlers)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Land Rheinland-Pfalz, Ryanair DAC

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tuvastada, et hagi oli vastuvõetav ja põhjendatud osas, milles hageja vaidlustas meetme nr 12 (makse FFHG ([1]) kapitalireservi) põhjusel, et see meede võimaldas rahastada FFHG-le antud tegevusabi;

— tühistada ülejäänud osas Üldkohtu 12. aprilli 2019. aasta otsus kohtuasjas T-492/15;

— rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud nõue ja tühistada vaidlustatud komisjoni 1. oktoobri 2014. aasta otsus SA.21121 ([2]) (välja arvatud meede nr 12 osas, milles seda kasutati FFHG-le tegevusabi makse tegemiseks);

— teise võimalusena saata kohtuasi Üldkohtule otsuse tegemiseks tagasi, ning

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonkaebuses sisuliselt järgmised väited:

Üksikabi, mille suhtes algatati kontrollimenetlus:

— Hageja oli kohtuotsuse COFAZ ([3]) alusel juba isiklikult puudutatud ja seega oli tal õigus esitada hagi. Ta leiab, et komisjon ei võtnud arvesse olulisi asjaolusid ja täiendavaid eelised, kuigi hageja teda nendest meetmetest teavitas. Komisjon rikkus seeläbi hageja menetlusõigusi.

— Kui kohaldamisele peaks kuuluma Mory kohtupraktika ([4]), tuleb täiendava võimalusena kohaldada esimest alternatiivi. Kuna komisjon on rikkunud hageja menetlusõigusi, ei saa asuda seisukohale, et ta on läbi viinud nõuetekohase kontrollimenetluse. Ka sel juhul on hageja isiklikult puudutatud ning tal on seega õigus esitada hagi.

— Teise võimalusena tuleb leida, et hagi on vastuvõetav ka juhul, kui kohaldamisele peaks kuuluma Mory kohtupraktika teine alternatiiv, mille kohaselt peab hageja tõendama, et abi mõjutab märgatavalt tema turupositsiooni. Sel juhul pöördub nimelt tõendamiskoormis ümber või vähemalt väheneb hageja tõendamiskoormis, kuna komisjon on meelevaldselt varjanud talle teadaolevaid otsustavaid faktilisi asjaolusid. Pelgalt täiendavalt tuleb tõdeda, et hageja on tegelikult sellist märgatavat mõju tõendanud. Üldkohtu teistsugune õiguslik hinnang ei võta arvesse Euroopa Kohtu praktikat ning põhineb asjaomase turu vääral õiguslikul analüüsil. Sellega seoses moonutab ja lühendab Üldkohus nii hageja kui ka komisjoni esitatud faktiliste asjaolude ülevaadet, muudab vaidlustatud otsuse sisu ja rikub tõendamiskoormist käsitlevaid norme.

Abikavad:

— Ka abikavade kontekstis oleks apellandi sõnul hagi tulnud Montessori kohtuotsuse ([5]) alusel vastuvõetavaks tunnistada.

Üksikabi, mille suhtes ei ole kontrollimenetlust algatatud:

— Mis puudutab üksikabi, mille suhtes ei ole kontrollimenetlust algatatud, siis oleks hagi igal juhul tulnud tunnistada vastuvõetavaks Mory kohtupraktika esimese alternatiivi alusel, kuna komisjon ei ole selles suhtes põhjalikku kontrollimenetlust algatanud.

([1]) Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

([2]) 1. oktoobri 2014. aasta otsus (EL) 2016/789 Saksamaa antud riigiabi SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/07) kohta, mis on seotud Frankfurt-Hahni lennujaama rahastamisega ning Frankfurt-Hahni ja Ryanairi vaheliste finantssuhetega (ELT 2016, L 134, lk 46).

([3]) Euroopa Kohtu 12. juuli 1990. aasta kohtuotsus Société CdF Chimie azote et fertilisants SA ja Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA *vs.* komisjon (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

([4]) Euroopa Kohtu 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus Mory SA jt *vs.* Euroopa Komisjon (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

([5]) Euroopa Kohtu 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus Scuola Elementare Maria Montessori Srl jt (C-622/16 P–C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).

ClientEarth'i 14. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 4. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-108/17: ClientEarth versus komisjon

(kohtuasi C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: ClientEarth (esindaja: *barrister* A. Jones)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon ja Euroopa Kemikaaliamet

Apellandi nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

— tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-108/17;

— suunata asi tagasi Üldkohtusse otsustamiseks, või teise võimalusena:

— tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-108/17 ja

— tunnistada tühistamishagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks ning seega tühistada vaidlustatud otsus, ning igal juhul

— mõista esimeses ja teises kohtuastmes kantud kulud, sealhulgas menetlusse astujate kulud, välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: õigusnormide rikkumine seeläbi, et Üldkohus leidis, et talle esitatud hagi „esemeks [saab] olla vaid otsuse vaide kohta õiguspärasus, mitte autoriseerimistaotluse piisavuse küsimus", ning et „väiteid ja argumente, mis on esitatud Üldkohtus hagi raames, millega palutakse tühistada otsus, millega jäetakse rahuldamata vaie, saab käsitada vastuvõetavana vaid niivõrd, kuivõrd hageja on esitanud need väited ja argumendid juba vaides", ning seeläbi, et ta jättis neil alustel vastuvõetamatuna läbi vaatamata apellandi hagi teatavad osad.

Teine väide: õigusnormide rikkumine seeläbi, et Århusi määruse ([1]) artiklite 10 ja 12 alusel kohtusse pöördunud valitsusväliste organisatsioonide suhtes kohaldati liiga rangeid nõudmisi tõendite osas.

Kolmas väide: õigusnormide rikkumine seeläbi, et leiti, et toodetud või kasutatud esmase väga ohtliku aine koguse vähendamine selle asemel ümbertöödeldud väga ohtliku aine kasutamise teel võib kujutada endast funktsiooni REACH määruse ([2]) tähenduses ja olla aluseks alternatiive käsitlevale analüüsile.

Neljas väide: õigusnormide rikkumine seeläbi, et REACH määruse artikli 60 lõikes 7 ette nähtud kooskõla hindamist tõlgendati vorminõudena nii, et see ei nõua selle kontrollimist, kas taotluses esitatud teave vastab tegelikult artikli 62 ja I lisa nõuetele.

Viies väide: õigusnormide rikkumine seeläbi, et artikli 60 lõiget 4 tõlgendati nii, et see lubab teha järelduse riski ja kasu tasakaalu kohta ilma teabeta riski kohta, mis vastab I lisa nõuetele.

Kuues väide: õigusnormide rikkumine seeläbi, et asuti seisukohale, et „määruse nr 1907/2006 artikli 60 lõike 2 ja artikli 62 lõike 4 punkti d alusel [tuleb] teha järeldus, et vaid andmed, mis on seotud aine nende olemuslike omadustega, mis on kantud määruse nr 1907/2006 XIV lisasse, on asjakohased riskihindamise raames, mis toimub […] artikli 60 lõike 4 esimese lause alusel".

Seitsmes väide: õigusnormide rikkumine tõlgenduses, mille Üldkohus andis ettevaatuspõhimõttele.

---

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006, L 264, lk 13).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT 2006, L 396, lk 1).

Qualcomm, Inc.-i, Qualcomm Europe, Inc.-i 18. juunil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 9. aprilli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-371/17: Qualcomm ja Qualcomm Europe versus komisjon

(kohtuasi C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. (esindajad: *advogado* M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, *dikigoros* M. Davilla)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus;

— tühistada komisjoni 31. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 2258 final, mis käsitleb nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 (1) artikli 18 lõike 3 ja artikli 24 lõike 1 punkti d kohast menetlust juhtumis AT.39711 — Qualcomm (väljatõrjuv hinnakujundus) (edaspidi „otsus");

— teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse uueks arutamiseks kooskõlas Euroopa Kohtu otsusega; ja

— mõista Euroopa Komisjonilt välja apellandi kohtukulud Üldkohtus ja Euroopa Kohtus.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide: Üldkohus ei ole arutanud apellandi esitatud väiteid.

Teine väide: järeldus, et otsus oli piisavalt põhjendatud, põhineb ilmselgetel faktivigadel, õigusnormide rikkumistel ja ebapiisaval põhjendamisel.

Kolmas väide: järeldus, et otsusega nõutud teave oli vajalik, põhineb ilmselgetel õigusnormi rikkumistel ja faktivigadel, tõendite moonutamisel, ebapiisaval põhjendamisel ning kõikide asjakohaste tõendite kaalumata jätmisel.

Neljas väide: järeldus, et otsusega nõutud teave oli proportsionaalne, põhineb ilmselgetel faktivigadel, tõendite moonutamisel ja ebapiisaval põhjendamisel.

Viies väide: Üldkohus on vääralt kohaldanud ELTL artikli 102 väidetava rikkumise tõendamiskoormust reguleerivaid eeskirju.

Kuues väide: Üldkohus on järeldanud, et rikutud on õigust enda vastu ütlusi mitte anda.

---

(1) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 11. juuni 2019. aasta otsus — Frank versus komisjon

(kohtuasi T-478/16) ([1])

(Teadusuuringud ja tehnoloogiaarendus — Teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm (2014 — 2020) — Konkursi- ja seotud tegevuste kutse seoses ECRi 2016. aasta tööprogrammiga — ERCEA otsus, millega jäeti toetuskõlbmatuse tõttu rahuldamata toetustaotlus — Halduskaebus komisjonile — Vaikimisi tehtud rahuldamata jätmise otsus — Osaline vastuvõetamatus — Sõnaselge rahuldamata jätmise otsus — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele)

(2019/C 263/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Regine Frank (Bonn, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Conrad)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, L. Mantl ja B. Conte)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada esiteks komisjoni 17. juuni 2016. aasta otsus ning teiseks komisjoni 16. septembri 2016. aasta otsus, millega vastavalt jäeti vaikimisi ja sõnaselgelt rahuldamata hageja halduskaebus, mille ta esitas nõukogu 19. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 58/2003, millega kehtestatakse nende täitevasutuste põhikiri, kellele usaldatakse teatavad ühenduse programmide juhtimisega seotud ülesanded (EÜT 2003, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 235), artikli 22 lõike 1 alusel.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.*

([1]) ELT C 475, 19.12.2016.

Üldkohtu 12. juuni 2019. aasta otsus — RV versus komisjon

(kohtuasi T-167/17) ([1])

(Avalik teenistus — Ametnikud — Personalieeskirjade artikkel 42c — Teenistuse huvides puhkusele saatmine — Automaatselt pensionile jäämine — Vaidlustamatu akt — Osaline vastuvõetamatus — Seaduse kohaldamisala — Tõstatamine omal algatusel — Grammatiline, kontekstipõhine ja teleoloogiline tõlgendamine)

(2019/C 263/43)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: RV (esindajad: advokaadid J.-N. Louis ja N. de Montigny, hiljem J.-N. Louis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Berscheid ja D. Martin)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: J. Steele ja D. Nessaf, hiljem J. Steele ning M. Rantala, lõpuks J. Steele ja C. González Argüelles) ning Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja R. Meyer)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 21. detsembri 2016. aasta otsus saata hageja vastavalt Euroopa Liidu personalieeskirjade artiklile 42c teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal vastavalt nimetatud sätte viiendale lõigule automaatselt pensionile.

Resolutsioon

1. *Tühistada Euroopa Komisjoni 21. detsembri 2016. aasta otsus, millega RV saadeti teenistuse huvides puhkusele ja samal ajal automaatselt pensionile.*

2. *Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.*

3. *Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja RV kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetluses kantud kohtukulud.*

4. *Jätta Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nende endi kanda.*

([1]) ELT C 144, 8.5.2017.

Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — CC versus parlament

(kohtuasi T-248/17 RENV) ([1])

(Vastutus — Avalik teenistus — Töölevõtmine — Avalik konkurss EUR/A/151/98 — Euroopa Parlamendi toime pandud rikkumised reservnimekirja haldamisel — Varaline kahju)

(2019/C 263/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: CC (esindajad: advokaadid G. Maximini ja C. Hölzer)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: M. Ecker ja E. Despotopoulou)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mida hagejale parlamendi toime pandud erinevate rikkumistega avaliku konkursi EUR/A/151/98 reservnimekirja haldamisel väidetavalt tekitati.

Resolutsioon

1. *Mõista Euroopa Parlamendilt CC kasuks välja 6 000 eurot.*

2. *Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.*

3. *Jätta kohtukulud parlamendi kanda.*

([1]) ELT C 133, 5.5.2012 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-9/12 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 11. juuni 2019. aasta otsus — TO versus EEA

(kohtuasi T-462/17) ([1])

(Avalik teenistus — Lepingulised töötajad — Tähtajaline leping — Teenistussuhte ülesütlemine haiguspuhkuse ajal — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 16 — Muude teenistujate teenistustingimuste artikli 48 punkt d — Personalieeskirjade artikkel 26 — Isikuandmete töötlemine — Muude teenistujate teenistustingimuste artikkel 84 — Psühholoogiline ahistamine)

(2019/C 263/45)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: TO (esindaja: advokaat N. Lhoëst)

Kostja: Euroopa Keskkonnaamet (esindajad: O. Cornu, keda abistas advokaat B. Wägenbaur)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: D. Nessaf ja J. Van Pottelberge, hiljem J. Van Pottelberge ja J. Steele) ning Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja R. Meyer)

Ese

ELTL artikli 470 alusel esitatud nõue, milles palutakse esiteks tühistada 22. septembri 2016. aasta otsus, millega EEA tegevdirektor ütles üles hageja teenistussuhte lepingulise töötajana; teiseks tühistada 20. aprilli 2017. aasta otsus, millega nimetatud direktor lükkas tagasi hageja kaebuse 22. septembri 2016. aasta otsuse peale ja kolmandaks mõista välja hüvitis hagejale väidetavalt põhjustatud kahju eest.

Resolutsioon

1. *Tühistada 22. septembri 2016. aasta otsus, millega Euroopa Keskkonnaameti (EEA) tegevdirektor ütles üles hageja teenistussuhte lepingulise töötajana.*

2. *Mõista EEA-lt TO kasuks välja summa, mis vastab ühe kuu töötasule kuu eest, mille võrra oleks tulnud teenistussuhte ülesütlemisest ette teatada, ja kolmandikule hageja põhitöötasust sooritatud katseaja iga kuu eest, millest on maha arvatud juba välja makstud teenistusest vabastamise hüvitis.*

3. *Mõista EEA-lt TO kasuks välja 6 000 eurot.*

4. *Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.*

5. *Jätta EEA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja TO kohtukulud.*

6. *Jätta Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nende endi kanda.*

(1) ELT C 347, 16.10.2017.

Üldkohtu 12. juuni 2019. aasta otsus — EOS Deutscher Inkasso-Dienst versus EUIPO — IOS Finance EFC (IOS FINANCE)

(kohtuasi T-583/17) (1)

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi IOS FINANCE taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk EOS — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2019/C 263/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat B. Sorg)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Söder)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: IOS Finance EFC, SA (Barcelona, Hispaania) (esindaja: advokaat J.L. Rivas Zurdo)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 6. juuni 2017. aasta otsuse (asi R 2262/2016-2) peale, mis käsitleb EOS Deutscher Inkasso-Diensti ja IOS Finance EFC vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Mõista kohtukulud välja EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH-lt.*

([1]) ELT C 338, 9.10.2017.

Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — Visi/one versus EUIPO — EasyFix (sõidukitele mõeldud sildihoidja)

(kohtuasi T-74/18) ([1])

(Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Registreeritud ühenduse disainilahendus, mis kujutab sõidukitele mõeldud sildihoidjat — Varasem disainilahendus — Tõendid avalikustamise kohta — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 7 — Kehtetuks tunnistamise alus — Eristatavuse puudumine — Asjatundlik kasutaja — Autori vabadusaste — Erineva üldmulje puudumine — Määruse nr 6/2002 artikkel 6 ja artikli 25 lõike 1 punkt b)

(2019/C 263/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Visi/one GmbH (Remscheid, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Bourree ja M. Bartz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: S. Hanne ja D. Walicka)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: EasyFix GmbH (Viin, Austria)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 4. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 1424/2016-3) peale, mis käsitleb EasyFixi ja Visi/one'i vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Jätta Visi/one GmbH ja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud nende endi kanda.*

([1]) ELT C 112, 26.3.2018.

Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — MPM-Quality versus EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(kohtuasi T-75/18) ([1])

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk MANUFACTURE PRIM 1949 — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Põhjendamiskohustus)

(2019/C 263/48)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Tšehhi) (esindaja: advokaat M. Kyjovský)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Gája)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Tšehhi) (esindaja: advokaat T. Matoušek)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 5. detsembri 2017. aasta otsuse (asi R 556/2017-4) peale, mis käsitleb MPM-QUALITY ja Elton Hodinářská vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Jätta MPM-QUALITY v.o.s-i kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.*

3. *Jätta ELTON odinářská, a.s-i kohtukulud tema enda kanda.*

([1]) ELT C 122, 26.3.2018.

Üldkohtu 11. juuni 2019. aasta otsus — De Esteban Alonso versus komisjon

(kohtuasi T-138/18) ([1])

(Avalik teenistus — Endised ametnikud — OLAFi juurdlus — Eurostati juhtum — Liikmesriigi õigusasutustele kriminaalmenetluse algatamise aluseks olla võivaid olukordi käsitleva informatsiooni edastamine — Asjaomaste ametnike eelnevalt teavitamata jätmine — Kahju, mis tekkis väidetavalt OLAFi ja komisjoni tegevusest kohtumenetluse käigus — Mittevaraline, füüsiline ja varaline kahju — Põhjuslik seos)

(2019/C 263/49)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. Huglo)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Striani ja J. Baquero Cruz)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue mõista välja hüvitis hagejale väidetavalt tekkinud mittevaralise, füüsilise ja varalise kahju eest.

Resolutsioon

1. *Mõista Euroopa Komisjonilt Fernando De Esteban Alonso kasuks viimasele tekitatud mittevaralise kahju eest välja hüvitis 62 000 eurot.*

2. *Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.*

3. *Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja F. De Esteban Alonso kohtukulud.*

([1]) ELT C 190, 04.6.2018.

Üldkohtu 12. juuni 2019. aasta otsus — Biedermann Technologies versus EUIPO (Compliant Constructs)

(kohtuasi T-291/18) ([1])

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu sõnamärgi Compliant Constructs taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EL) nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 263/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Jacob)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: W. Schramek ja M. Fischer)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 5. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 1626/2017-4) peale, mis käsitleb sõnamärgi Compliant Constructs ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Mõista kohtukulud välja Biedermann Technologies GmbH & Co. KG-lt.*

([1]) ELT C 231, 2.7.2018.

Üldkohtu 12. juuni 2019. aasta otsus — Advance Magazine Publishers versus EUIPO — Enovation Brands (VOGUE)

(kohtuasi T-346/18) ([1])

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi VOGUE taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk VOGA — Haldusmenetluse peatamine — Määruse (EÜ) nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 7 punkt c (nüüd delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 71 lõige 1) — Määruse nr 2868/95 eeskirja 65 punkt 2)

(2019/C 263/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, New York, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: *barrister* T. Alkin ja *solicitor* N. Hine)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Gája ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat R. Almaraz Palmero)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 27. märtsi 2018. aasta otsuse (asi R 259/2017-4) peale, mis käsitleb Enovation Brandsi ja Advance Magazine Publishersi vahelist vastualusemenetlust.

Resolutsioon

1. *Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 27. märtsi 2018. aasta otsus (asi R 259/2017-4).*

2. *Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Advance Magazine Publishers, Inc kohtukulud.*

3. *Jätta Enovation Brands, Inc kohtukulud tema enda kanda.*

([1]) ELT C 268, 30.7.2018.

Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — Luz Saúde versus EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ)

(kohtuasi T-357/18) ([1])

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi HOSPITAL DA LUZ taotlus — Varasem riigisisene kujutismärk clínica LALUZ — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 263/52)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Luz Saúde, SA (Lissabon, Portugal) (esindajad: advokaadid G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva ja G. Moreira Rato)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Crespo Carrillo, I. Ribeiro da Cunha ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Clínica La Luz, SL (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat I. Temiño Ceniceros)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 4. aprilli 2018. aasta otsuse (asi R 2084/2017-4) peale, mis käsitleb Clínica La Luzi ja Luz Saúde vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Mõista kohtukulud välja Luz Saúde, SA-lt.*

([1]) ELT C 268, 30.7.2018.

Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — Innocenti versus EUIPO — Gemelli (Innocenti)

(kohtuasi T-392/18) ([1])

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi Innocenti taotlus — Varasem riigisisene kujutismärk i INNOCENTI — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2019/C 263/53)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Innocenti SA (Lugano, Šveits) (esindaja: advokaat N. Ferretti)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: L. Rampini)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Filippo Gemelli (Torino, Itaalia) (esindajad: advokaat C. Renna, hiljem advokaat F. Canu)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 19. aprilli 2018. aasta otsuse (asi R 2336/2010-5) peale, mis käsitleb F. Gemelli ja Innocenti vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Jätta Innocenti SA kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Filippo Gemelli kohtukulud.*

([1]) ELT C 285, 13.8.2018.

Üldkohtu 13. juuni 2019. aasta otsus — Pielczyk versus EUIPO– Thalgo TCH (DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM)

(kohtuasi T-398/18) ([1])

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu kujutismärk DERMÆPIL sugar epil system — Varasem siseriiklik kujutismärk dermépil — Suhteline keeldumispõhjus — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Määruse nr 207/2009 artikli 57 lõiked 2 ja 3 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 64 lõiked 2 ja 3 — Segiajamise tõenäosus — Määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt a (nüüd määruse 2017/1001 artikli 60 lõike 1 punkt a) koostoimes selle määruse artikli 8 lõike 1 punktiga b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Kaupade võrdlus)

(2019/C 263/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Radoslaw Pielczyk (Klijnijk, Madalmaad) (esindaja: advokaat K. Kielar)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: H. O'Neill ja K. Kompari)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat C. Bercial Arias)

Ese

Hagi EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 13. aprilli 2018. aasta otsuse (liidetud asjad R 979/2017-4 ja R 1070/2017-4) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust Thalgo TCH ja Radoslaw Pielczyki vahel.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Mõista kohtukulud välja Radoslaw Pielczyk'ilt.*

([1]) ELT C 285, 13.8.2018.

Üldkohtu 6. juuni 2019. aasta otsus — Ortlieb Sportartikel versus EUIPO (Kaheksanurga kujutis)

(kohtuasi T-449/18) ([1])

(Euroopa Liidu kaubamärk — Kaheksanurka kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2019/C 263/55)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Saksamaa) (esindajad: advokaadid A. Wulff ja K. Schmidt-Hern)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: M. Fischer)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 27. aprilli 2018. aasta otsuse (asi R 1634/2017-1) peale, mis käsitleb kaheksanurka kujutava kujutismärgi registreerimist ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. *Jätta hagi rahuldamata.*

2. *Mõista kohtukulud välja Ortlieb Sportartikel GmbH-lt.*

([1]) ELT C 311, 3.9.2018.

24. juunil 2019 esitatud hagi — VK versus nõukogu

(kohtuasi T-151/18)

(2019/C 263/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: VK (esindaja: advokaat K. Lara)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 29. jaanuari 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/141, millega muudetakse otsust 2011/72/ÜVJP teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Tuneesias (ELT 2018, L 25, lk 38) ja nõukogu 28. jaanuari 2019. aasta otsus (ÜVJP) 2019/135, millega muudetakse otsust 2011/72/ÜVJP teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Tuneesias (ELT 2019, L 25, lk 23);

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud ÜRO korruptsioonivastase konventsiooni artikleid 31, 46 ja 55. Hageja väidab, et nende sätete kohaselt peab külmutamis- ja konfiskeerimismeede põhinema konventsiooniosalise otsusel või selle riigi koostatud faktiliste asjaolude kokkuvõttel koos taotletavate meetmete kirjeldusega. Tema sõnul on aga piiravad meetmed määratud ja pikendatud ilma kasvõi lühikese etteheidetavate asjaolude kokkuvõtteta. Lisaks ei taotle Tuneesia vaidlustatud piiravate meetmete säilitamist.

2. Teine väide, et nõukogu tegi ilmse hindamisvea, kui ta leidis, et ei pea arvesse võtma hageja esitatud tõendeid ega argumente ega viima Tuneesia ametiasutuste juures läbi täiendavat kontrolli, kuigi nimetatud tõendid ja argumendid võisid tekitada õiguspäraseid küsimusi esitatud teabe tõelevastavuse osas.

3. Kolmas väide, et nõukogu kuritarvitas võimu, tehes Tuneesia ametivõimudega koostööd ainuüksi selleks, et õigustada hageja varade ebaõiglast ja ebaseaduslikku sundvõõrandamist, ilma et viimane oleks saanud end kaitsta ja selle peale edasi kaevata.

23. mail 2019 esitatud hagi — AMVAC Netherlands versus komisjon

(kohtuasi T-317/19)

(2019/C 263/57)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: AMVAC Netherlands BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid C. Mereu, M. Grunchard ja S. Englebert)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 28. veebruari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/344 ([1]);

— mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud määruse vastuvõtmisel tehti ilmne hindamisviga.

2. Teine väide, et vaidlustatud määrus võeti vastu pärast sellist menetlust, milles hageja kaitseõigusi ei järgitud.

3. Kolmas väide, et vaidlustatud määruse vastuvõtmisel on rikutud õiguskindluse põhimõtet.

4. Neljas väide, et vaidlustatud määruse vastuvõtmisel on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

5. Viies väide, et vaidlustatud määruse vastuvõtmisel on rikutud ettevaatuspõhimõtet.

([1]) Komisjoni 28. veebruari 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/344, milles käsitletakse toimeaine etoprofossi heakskiidu pikendamata jätmist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta ning millega muudetakse komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 540/2011 lisa (ELT 2019, L 62, lk 7).

6. juunil 2019 esitatud hagi — UE versus komisjon

(kohtuasi T-338/19)

(2019/C 263/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: UE (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja A. Champetier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 1. augusti 2018. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus kutsehaiguseks tunnistamiseks;

— vajadusel korral tühistada komisjoni 5. märtsi 2019. aasta otsus, millega hageja 5. novembri 2018. aasta kaebus rahuldamata jäeti;

— mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt on ilmselgelt vääralt tõlgendatud seda, milline on mõistlik aeg kutsehaiguseks tunnistamise taotluse esitamiseks.

2. Teise väite kohaselt on kuritarvitatud võimu.

3. Kolmanda väite kohaselt on rikutud kaitseõiguseid ja põhjendamiskohustust.

---

10. juunil 2019 esitatud hagi — Santini versus parlament

(kohtuasi T-345/19)

(2019/C 263/59)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Giacomo Santini (Trento, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul,

— tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;

— sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ja

— kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus; ning

— igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaheksa väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Parlamendi juhatuse pädevuse piire

   Hageja väidab, et Euroopa Parlamendi endiste liikmete eluaegsete toetuste uus arvutus on õigusvastane, kuna see on tehtud ühepoolselt, tagasiulatuvalt ja püsivalt ning automaatselt kohaldatavaks tunnistatud (mida ei tohiks teha) Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 alusel, kuigi selle kohta puudub Euroopa Parlamendi juhatuse — kellele on selles valdkonnas aga täielik pädevus — eelnev otsus (Euroopa Parlamendi kodukorra artikkel 25).

2. Teine väide, et rikutud on Euroopa Parlamendi kodukorda

   Hageja väidab, et Euroopa Parlamendi endiste liikmete eluaegsete toetuste uus arvutus on õigusvastane, kuna see on vastuolus enne 2009. aastat kehtinud Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirja III lisa artikliga 1. Hetkest, mil Euroopa Parlamendi liikme mandaat lõpeb, tagatakse tema sotsiaalkindluslik olukord lõplikult tingimuste kohaselt, mis sel ajal kehtivad riigisiseselt Itaalia paralandisaadikute suhtes. Nende tingimuste võimalikud muudatused, mis otsustatakse mitu aastat hiljem, ei saa tagasiulatuvalt mõjutada olukorda, mis on Euroopa Parlamendi poolt juba otsustatud ja lõpetatud tingimustel, mis kehtisid õiguse omandamise ajal, ning Itaalia Saadikutekoja juhatusel ei ole hiljem selles küsimuses enam mingit pädevust.

3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artiklit 28

   Hageja väidab, et Euroopa Parlamendi endiste liikmete eluaegsete toetuste uus arvutus on õigusvastane, kuna see on vastuolus Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artikliga 28 ja selle põhimääruse rakendamise korra kehtestava otsuse artiklitega 75 ja 76, mis näevad ette, et kuni põhimääruse jõustumise ajaks omandatud õigused jäävad alles ning neid austatakse nende tekkimise ajal ette nähtud tingimustel. Hageja hinnangul ei saa nendest kaitseklauslitest kõrvale kalduda, veelgi enam Itaalia Saadikutekoja juhatuse lihtsa otsusega, mis on tagasiulatuv ja püsiva toimega, ilma et sellega rikutaks neid viidatud klausleid ja rikutaks puudutatud isikute õiguspärast ootust eluaegsete toetuste ja nende summade muutmatul kujul kehtima jäämisele, eriti kui see muutus on tagasiulatuv ja tuleneb niisuguse erineva arvutusmeetodi kohaldamisest, mis kehtestatakse omavoliliselt ja tagasiulatuva mõjuga.

4. Neljas väide, et vähendamismeede on karistuslikku laadi, ning et rikutud on seaduslikkuse, tagasiulatuva jõu puudumise ja diskrimineerimise keelu põhimõtet

   Euroopa Parlamendi endiste liikmete eluaegsete toetuste uus arvutus on õigusvastane, kuna see on karistuslikku laadi ja diskrimineerib vaid üht rühma isikuid (Euroopa Parlamendi endised liikmed Itaaliast) ning tegemist on puhtalt sümboolse poliitilise meetmega, mis ei täida kokkuhoiu eesmärke; kuna eluaegsete toetuste uus arvutus toimub tagasiulatuvalt erineval meetodil ja püsivate tagajärgedega, mis põhjustab põhjendamata erineva kohtlemise võrreldes Euroopa Parlamendi endiste liikmetega teistest liikmesriikidest ja võrreldes alates 2009 valitud Euroopa Parlamendi liikmetega, ning ka võrreldes kõigi teiste kodanikega üldiselt, kelle suhtes niisuguseid vähendamise meetmeid ei rakendata.

5. Viies väide, et rikutud on Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni protokolli nr 1 artiklit 1

Hageja väidab, et eluaegne toetus on majanduslik tulu, mis arvatakse toetust saanud parlamendiliikme — kes on täitnud ka tingimused selle saamiseks tulevikus — isikliku vara hulka ja moodustab osa sellest varast. Toestuse ootamatu vähendamine, eriti kui see tuleb toetuse tagasiulatuvast uuest arvutamisest muude maksmiskriteeriumide alusel, mille on määranud kindlaks ühepoolselt ja omavoliliselt Itaalia Saadikutekoja juhatus, võrdub tegelikult parlamendiliikmete isikliku vara maksustamisega, mida saab iseenesest teha ainult seadusega ja mida igal juhul tuleb põhjendada konkreetse avaliku huviga, mida käesolevas asjas ei tehtud ning mida ei saagi olla, kuna see eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ei tekita mingit konkreetset kokkuhoidu.

6. Kuues väide, et rikutud on õiguspärase ootuse, õiguskindluse ja omandatud õiguste kaitse põhimõtet

Hageja tugineb õigusrikkumisele, kuna ilmselgelt on rikutud õigusnormide ja –suhete kindluse põhimõtet, õiguspärase ootuse põhimõtet ja omandatud õiguste kaitset. Tema hinnangul on eluaegsete toetuste uus arvutus tagasiulatuva toimega, kohustades tagasiulatuvalt toetuse kindlaks määrama erinevat meetodit kasutades ning see uus arvutusviis vähendab toetust oluliselt (käesoleval juhul 50 % võrra vähem), lõplikult ja püsivalt, kuigi toetuse saajal tekkis õigus toetusele palju varem enne asjasse puutuva otsuse vastuvõtmist. Nii on oluliselt rikutud adressaatide õiguspärast ja loomulikku ootust, et aja möödudes makstakse toetusi kogu aeg stabiilselt, kuivõrd puuduvad põhjused, mis õigustaksid niisugust püsivat radikaalset muutust olukordade suhtes, mis on juba ammu ära otsustatud ja lõppenud.

7. Seitsmes väide, et rikutud on mõistlikkuse, võrdse kohtlemise, diskrimineerimise keelu ja solidaarsuse põhimõtet

Hageja väidab, et meede on õigusvastane, sest märkimata on jäetud selle põhjendused ja eesmärgid ja ning see läheb kaugemale erandolukorra ja kooskõlalisuse piirest, minnes ilmselgelt vastuollu õigluse ja mõistlikkuse põhimõttega.

8. Kaheksas väide, et muudel põhjustel on rikutud mõistlikkuse, proportsionaalsuse, võrdse kohtlemise, diskrimineerimise keelu ja solidaarsuse põhimõtet

Hageja väidab, et meede on õigusvastane, sest see on vastuolus mõistlikkuse, proportsionaalsuse, solidaarsuse ja võrdse kohtlemise põhimõttega, kuna see meede 1) kehtestab tagasiulatuvalt kogumispensioni süsteemi isikutele, kellele toetus määrati ammu enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 vastuvõtmist või lausa enne kogumispensioni süsteemi kehtestamist nn Dini reformi (1996) jõustumisega; 2) muudab endisele Euroopa Parlamendi liikmele tehtavalt makselt kinnipeetava summa õiguslikku staatust, selgitamata, millised on otsesed maksud, mida see juhatus asendava maksuna kinni peab; 3) kohaldab tagasiulatuvalt kogumispensioni süsteemi, mis ei ole aga olemuselt üldse sissemaksetel põhinev, ei rakendamise korra ega eesmärkide poolest; 4) kohaldab ebamõistlikult ja vääralt ülekandmise koefitsiente ja tõenäosuse arvutamise kriteeriumeid, sidudes need juba toimunud minevikusündmuste, mitte tulevikuga; ja 5) näitab selget tahet ühtlustada asjasse puutuvate eluaegsete toetuste arvutust avaliku sektori töötajate sotsiaalkindlustuse süsteemi omadega, kuigi tegelikult on need oma laadilt erinevad.

---

10. juunil 2019 esitatud hagi — Ceravolo versus parlament

(kohtuasi T-346/19)

(2019/C 263/60)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Domenico Ceravolo (Noventa Padovana, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— pärast seda, kui on tuvastatud õiguspärase ootuse põhimõtte, omandatud õiguste kaitse, mõistlikkuse, proportsionaalsuse ja seaduslikkuse põhimõtte, EIÕK artiklite 6 ja 14, EIÕK lisaprotokolli nr 1 artikli 1, Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artiklite 27 ja 28 ning selle rakendusmeetme artiklite 75 ja 76 rikkumise tõttu nende õigusvastasus, tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ning igal juhul tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;

— sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ning kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus;

— igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19, Santini *vs*. Parlament.

---

10. juunil 2019 esitatud hagi — Falqui versus Euroopa Parlament

(kohtuasi T-347/19)

(2019/C 263/61)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Enrico Falqui (Firenze, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Sorrentino ja A. Sandulli)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja nõuab vaidlustatud teate tühistamist ja Euroopa Parlamendilt menetluse ajal alusetult kinni peetud summade väljamaksmist.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi 11. aprilli 2019. aasta teate nr D (2019) 14406 peale, mis puudutab hageja kui endise Euroopa Parlamendi liikme pensioni kindlaksmääramist.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Parlamendi juhatuse 2008. aasta 19. mai ja 9. juuli otsuseid „Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmed".

— Selle kohta märgib ta, et kuna 2008. aasta 19. mai ja 9. juuli otsuste „Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmed" artikli 75 lõike 2 kohaselt „jääb kehtima" õigus kogumispensionile, millele tal oli õigus põhimääruse jõustumise ajal, ning et Euroopa Parlamendi liikmete kulude hüvitamise ja toetuste maksmise eeskirjas tehtud varasemat viidet riigisisesele õigusele tuleb pidada eriviiteks (sel ajal kehtinud korrale), kuna Euroopa Paralamendi endiste liikmete enne põhimääruse jõustumist omandatud pensioniõigusi ei ole võimalik hilisemate aktidega muuta.

2. Teine väide, et Euroopa Parlament ei ole jätnud kohaldamata õigusvastaseid riigisiseseid õigusnorme.

— Ta väidab selle kohta, et Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsusega nr 14/2018 kehtestatud regulatsioon ei ole Itaalia õigusnormide endiga võrreldes kehtiv.

— Juhatus on nimelt otsustanud arvutada uuesti välja endiste saadikute eluaegsed toetused, kohaldades sissemaksetel põhinevat süsteemi ka pensionile perioodi eest enne 2012. aastat, mida nii avaliku- kui erasektori töötajatele makstakse *pro rata* süsteemi alusel, ning isegi perioodile enne 1996. aastat, mille eest nii avaliku- kui erasektori töötajatele makstakse pensionit „kuiva" staažisüsteemi alusel. Selleks et kohaldada sissemaksetel põhinevat süsteemi tagasiulatuvalt ka perioodide suhtes, mil seda Itaalias veel ei kehtinud, võttis ta aluseks arvutamissüsteemi, mis on kallutatud, ebamõistlik ja kindlustusmatemaatiliselt alusetu.

— Samuti on selline reform ebaseaduslik, sest saadikute eluaegsete toetuste valdkond peab olema reguleeritud vähemalt põhiaspektides seadusega, mitte asutusesiseste normidega (põhiseaduse artikkel 69).

— Lisaks kahjustab see endiste saadikute õiguspärast ootust nende pensionide stabiilsuse suhtes, mis on vastuolus õiguspärase ootuse kaitse põhimõttega, mis on ka Itaalia õiguskorra üldpõhimõte.

3. Kolmas väide, et Euroopa Parlament on õigusvastaselt kohaldanud riigisiseseid õigusnorme, mis on vastuolus liidu õiguskorra aluspõhimõtetega ja eelkõige õiguspärase ootuse kaitse põhimõttega. Liidu õiguse esimuslikkuse põhimõtte rikkumine.

— Selle kohta väidab hageja, et endiste Itaalia saadikute eluaegsete toetuste reformi käigus arvutati nende toetuste summad tagantjärgi ümber täiesti ettenägematult, ühe korraga ja ilma kaitseklausliteta, mistõttu rikub see reform väga oluliselt õiguspärase ootuse põhimõtet, mis on üks liidu õiguskorra aluspõhimõtetest.

— Sel põhjusel ei saanud Euroopa Parlament seda reformi üle võtta: üldpõhimõtete alusel, mis reguleerivad õiguskordade vahelisi suhteid, nimelt normide ühest õiguskorrast ülevõtmist teise õiguskorda viitega (kas üld- või eriviide) saab toimuda kindlates piirides — nimelt ei saa viidet kasutada, kui viitava õiguskorra norm on vastuolus viidatava õiguskorra aluspõhimõtetega. Lisaks, arvestades liidu õiguse esimust — mis on liidu õiguse aluspõhimõte —, tuleb liidu õigusega vastuolus olev riigisisene norm jätta kohaldamata, et tagada kogu liidu territooriumil kodanike ühetaoline kaitse liidu õigusega.

10. juunil 2019 esitatud hagi — Poggiolini versus parlament

(kohtuasi T-348/19)

(2019/C 263/62)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Danilo Poggiolini (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Sorrentino ja A. Sandulli)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub, et tühistataks vaidlustatud teade ja et Euroopa Parlamendilt mõistetaks välja menetluses alusetult väljamaksmata summad.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud Euroopa Parlamendi finantsküsimuste peadirektoraadi 11. aprilli 2019. aasta teate nr D (2019) 14406 peale, mis puudutab hageja kui endise Euroopa Parlamendi liikme pensioni kindlaksmääramist.

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-347/19, Falqui *vs.* Parlament.

---

6. juunil 2019 esitatud hagi — Küpros versus EUIPO — Filotas Bellas & Yios (Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927)

(kohtuasi T-351/19)

(2019/C 263/63)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Küprose Vabariik (esindajad: S. Malynicz, QC, *barrister* S. Baran ja *solicitor* V. Marsland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandreia Imathias, Kreeka)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927 taotlus — registreerimistaotlus nr 12 172 276

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 9. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 2297/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja hageja kohtukulud.

Väited

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 59 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

14. juunil 2019 esitatud hagi — Itaalia versus komisjon

(kohtuasi T-357/19)

(2019/C 263/64)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: *avvocato dello Stato* P. Gentili ja G. Palmieri)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul osaliselt tühistada komisjoni 3. aprilli 2019. aasta rakendusotsus C(2019) 26 52 final, mis on teatavaks tehtud 4. aprillil 2019 ja millega on heaks kiidetud „Grande Progetto Nazionale Banda Ultra Larga — Aree Bianche“ (kiire lairibaühenduse riiklik suurprojekt — valged alad; GP BUL) rahastamiskõlblike kuludega summas 941 022 670 eurot, selles osas, millega on välistatud toetuse saaja käibemaksukulude rahastamine Euroopa Regionaalarengu Fondist, ning tuvastada, et sellised kulud tuleb arvata toetuse sisse, samuti mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud määruse 1303/2013 ([1]) artikli 69 lõike 3 punkti c, kuna ükski kolmest põhjusest, millega käibemaksukulude välistamist põhistati, ei vasta juhtudele, mil käibemaksu käsitlevate riigisiseste õigusnormide kohaselt on võimalik käibemaksu tagasi saada.

2. Teine väide, et on rikutud õigusnorme, mis käsitlevad käibemaksukohustuslast (direktiivi 2006/112/EÜ ([2]) artikleid 9 ja 13) ja käibemaksu koguvat asutust (viidatud direktiivi artiklid 206 ja 250), samuti on rikutud liikmesriikide põhiseadusi ja põhistruktuure (ELL artikli 4 lõige 2) ning määruse 1303/2013 artikli 69 lõike 3 punkti c. Sellega seoses kinnitab hageja, et järeldus, mille kohaselt MiSE (majandusarengu ministeerium) kui Euroopa Regionaalarengu Fondist toetuse saaja poolt tasutud sisendkäibemaks on tagastatav, kuna see laekus maksutuluna teisele ministeeriumile (rahandusministeerium), ei ole õiguspärane.

3. Kolmas väide, et on rikutud direktiivi 2006/112/EÜ artikleid 9, 11, 13 ja 28. Hageja sõnul asjaolu, et Infratel on MiSE (majandusarengu ministeerium) *in house* äriühing, ei välista seda, et kaubad ja teenused, mida see äriühing ministeeriumile tarnib, on käibemaksuga maksustatavad.

4. Neljas väide, et on rikutud määruse 1303/2013 artikli 61 lõiget 8 ja artikli 69 lõike 3 punkti c. Hageja leiab, et Euroopa Regionaalarengu Fond kaasrahastas kõnealust projekti riigiabina. Seega ei saa seda pidada tuluteenivaks projektiks.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006 (ELT 2013, L 347, lk 320).

([2]) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

14. juunil 2019 esitatud hagi — Daimler versus komisjon

(kohtuasi T-359/19)

(2019/C 263/65)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Daimler AG (Stuttgart, Saksamaa) (esindajad: advokaadid N. Wimmer, C. Arhold ja G. Ollinger)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud, kostja 3. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2359, mis on võetud vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 443/2009 ([1]), eelkõige selle artikli 8 lõike 5 teise lõigu alusel (edaspidi „vaidlustatud otsus"), osas, milles otsuse artikli 1 lõikes 1 koostoimes I lisa tabeliga 1 ja 2 on kajastatud veerus D süsinikdioksiidi eriheite keskmine tase ja veerus I süsinikdioksiidi (CO_2) säästud ökoinnovatsioonist; ja

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitatakse järgmised väited.

1. Esimene väide: rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 ([2]) artikli 12 lõike 1 teise lõigu koostoimes rakendusotsuse (EL) 2015/158 ([3]) artikli 1 lõikega 3 rikkumine

   Esimeses väites heidetakse ette, et kostja rikkus rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõike 1 teist lõiku koostoimes rakendusotsuse (EL) 2015/158 artikli 1 lõikega 3, kui ta süsinikdioksiidi (CO_2)säästude *ad-hoc*-kontrolli käigus kaldus lubatud katsemetoodikast kõrvale sellega, et kasutas ebasobivat Willans' faktorit.

2. Teine väide: rikutud on rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõike 1 teist lõiku koostoimes rakendusotsuse (EL) 2015/158 artikli 1 lõikega 3 ja rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 6 lõikega 1

   Teises väites märgitakse, et kostja rikkus rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõike 1 teist lõiku koostoimes rakendusotsuse (EL) 2015/158 artikli 1 lõikega 3 ja rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 6 lõikega 1, kuna ta jättis tema poolt *ad-hoc*-kontrollil rakendatud katsemetoodikat kasutades vajaliku ja spetsiifilise eelkonditsioneerimise tegemata.

3. Kolmas väide: rikutud on rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõiget 2

   Kolmandas väites leitakse, et kostja rikkus rakendusmääruse (EL) nr 725/2011 artikli 12 lõiget 2, sest ta oli sätestanud, et eelmise, 2017. aasta puhul jäetakse ökoinnovatsioon arvestamata, kuigi selle sätte kohaselt on lubatud teha arvestamata jätmise otsus üksnes järgmise aasta kohta.

4. Neljas väide: rikutud on õigust olla ära kuulatud

   Neljanda väide kohaselt on rikutud hageja õigust olla ära kuulatud, mis põhineb kaitseõiguste tagamise üldpõhimõtte tulenevatel nõuetel ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punktis a sätestatud nõuetel.

5. Viies väide: rikutud on põhjendamiskohustust

Viiendas väites märgitakse, et otsuse põhjendused ei vasta ELTL artikli 296 lõike 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõike 2 punkti c nõuetele. Kostja toob vaidlustatud otsuses välja vaid abstraktselt kõrvalekaldeid testimismetoodikast, kuid ei esita oma seisukohta määrava tähtsusega küsimuses, ja nimelt selle kohta, kas ja kuivõrd nõuab kontrollimetoodika spetsiifilist eelkonditsioneerimist ja kas kostja lubas sellise kontrollimetoodika kasutamist rakendusotsuses (EL) 2015/158.

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta määrus (EÜ) nr 443/2009, millega kehtestatakse uute sõiduautode heitenormid väikesõidukite süsinikdioksiidiheite vähendamist käsitleva ühenduse tervikliku lähenemisviisi raames (ELT L 140, 5.6.2009, lk 1).

([2]) Komisjoni 25. juuli 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 725/2011, millega kehtestatakse sõiduautode vähese CO2-heitega uuenduslike tehnoloogiate heakskiitmise ja sertifitseerimise kord vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 443/2009 (ELT L 194, 26.7.2011, lk 19).

([3]) Komisjoni 30. jaanuari 2015. aasta rakendusotsus (EL) 2015/158, millega lubatakse kasutada kahte Robert Bosch GmbH uudse tehnilise lahendusega suure kasuteguriga vahelduvvoolugeneraatorit sõiduautode CO2-heite vähendamiseks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 443/2009 (ELT L 26, 31.1.2015, lk 31).

---

14. juunil 2019 esitatud hagi — Jalkh versus parlament

(kohtuasi T-360/19)

(2019/C 263/66)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Wagner)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2019. aasta seadusandlik resolutsioon: ettepanek võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi käsitlevat määrust (EL, Euratom) nr 883/2013 seoses koostööga Euroopa Prokuratuuriga ja OLAFi juurdluste tulemuslikkusega (COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018J0170(COD);

— mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 7 ja 8, sest vaidlustatud resolutsioon annab Euroopa Pettustevastasele Ametile (OLAF) võimaluse tutvuda isikliku teabega, mis on vastuolus õigusega eraelu puutumatusele ja õigusega isikuandmete kaitsele.

2. Teine väide, et rikutud on Euroopa Liidu privileegide ja immuniteetide protokolli nr 7 artikleid 8 ja 9, sest vaidlustatud resolutsioon võimaldab OLAFil minna mööda parlamendiliikme parlamentaarsest puutumatusest.

3. Kolmas väide, et rikutud on Euroopa Parlamendi kodukorra artiklit 5 ja Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse artiklit 4. Hageja väidab, et vaidlustatud resolutsioon võimaldab OLAFil esiteks minna mööda parlamendiliikme parlamentaarsest puutumatusest ja teiseks saada võimalus tutvuda dokumentidega, mis ei ole Euroopa Parlamendi dokumendid.

4. Neljas väide, et rikutud on inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 6, sest vaidlustatud resolutsioon rikub parlamendiliikmete kaitseõigusi.

---

16. juunil 2019 esitatud hagi — CF versus parlament

(kohtuasi T-361/19)

(2019/C 263/67)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: CF (esindaja: advokaat A. Daoût)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsused;

— kohustada hüvitama vaidlustatud otsustega tekitatud varaline ja mittevaraline kahju ning mõista hageja kasuks välja esialgne summa 50 000 eurot;

— mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab neli väidet põhjendamaks oma hagi, milles ta palub tühistada kaks Euroopa Parlamendi 16. aprilli 2019. aasta otsust, millega tunnistati ta süüdi oma endise parlamendiliikme registreeritud assistendi psühholoogilises ahistamises ja määrati talle karistuseks noomitus.

1. Esimene väide, et on eiratud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade artiklis 12a toodud ahistamise mõistet, sest Euroopa Parlamendi president ei ole arvesse võtnud seaduses ja kohtupraktikas kehtestatud psühholoogilise ahistamise mõiste olulisi elemente.

2. Teine väide, et vaidlustatud akt on põhjendamata. Hageja väidab, et parlamendi president põhjendab oma esimest otsust nõuandekomitee puuduliku aruandega ja tema teine otsus ei vasta Euroopa Parlamendi sisekorra artiklis 166 kehtestatud kriteeriumitele.

3. Kolmas väide, et on rikutud õigusnormi, hea halduse põhimõtet ja kaitseõigusi. Hageja sõnul eiras juhtkond oma hoolsuskohustust, mõistliku tähtaja põhimõtet, uurimise konfidentsiaalsuse eeskirju, kaitseõigusi, süütuse presumptsiooni ja õigust distsiplinaartoimikuga tutvuda.

4. Neljas väide, et on rikutud õiguskindluse põhimõtet ja karistusnormide tagasiulatuva jõu puudumise põhimõtet, kuna parlamendi president ja nõuandekomitee kohaldasid karistusnorme nende vastuvõtmisele eelnenud asjaolude suhtes.

Lisaks nõuab hageja talle tekitatud mittevaralise ja varalise kahju hüvitamist. Ta väidab, et selle tagajärjel, kuidas uurimine läbi viidi, sai tema maine kahjustatud ning ta kaotas võimaluse esitada oma kandidatuur Euroopa Parlamendi valimistel.

---

12. juunil 2019 esitatud hagi — Ühendkuningriik versus komisjon

(kohtuasi T-363/19)

(2019/C 263/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik (esindajad: S. Brandon, P. Baker, QC ja *barrister* T. Johnston)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Komisjoni 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute kontserni rahastamise maksuvabastusega;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimese väite kohaselt on tehtud ilmne hindamisviga: väära võrdlussüsteemi tuvastamine.

   — Hageja väidab, et komisjon on teinud vea, kui leidis, et välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) eeskirjad näevad võrreldavuse analüüsimiseks ette sobiva raamistiku (vaidlustatud otsuse preambuli põhjendus 107).

   — Ühendkuningriigis on kasutusel suuresti territoriaalne äriühingu tulumaksu süsteem: üldjuhul kuulub maksustamisele üksnes Ühendkuningriigist saadud kasum. Asjakohane lähtepunkt on seega, et maks ei kuulu tasumisel kasumilt, mida on teeninud mis tahes välisriigis asuv tütarettevõtja. CFC õigusaktid kalduvad sellest reeglist kõrvale ja näevad ette rea erandjuhtumeid, mil tuleb tasuda CFC maksu. Asjakohane võrdlussüsteem on seega äriühingu tulumaksu raamistik tervikuna. Hageja väidab, et komisjon on teinud vea, kui valis kunstlikult kitsa võrdlusraamistiku.

2. Teise väite kohaselt ei ole 2010. aasta maksuseaduse (rahvusvahelised ja muud sätted) (Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 9. peatükis sisalduvad maksuvabastused erandid.

— CFC eeskirjade eesmärk on kehtestada CFC maks üksnes nendele skeemidele, millega kaasneb kõrge kuritarvituse/kunstliku pettemanöövri oht. Ühendkuningriik on valinud seadusandliku tehnika, mille abil ta: esiteks alustas CFCde laiaulatusliku ja kaasava määratlemisega ja teiseks, jättis ülekaaluka osa CFCde teenitud kasumist kõrvale, selleks et tuvastada üksnes kitsas kasumikategooria, mille puhul esineb kuritarvituse/kunstliku pettemanöövri oht. Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 5. ja 9. peatükk reguleerivad koos niisuguste skeemide tuvastamist, mille puhul esineb kõrge kuritarvituse/kunstliku pettemanöövri oht.

— Lisaks väidab hageja, et komisjon on teinud ilmse vea, kui leidis, et nimetatud 9. peatüki maksuvabastused moodustavad erandi, kuna ta keskendus kasutatud seadusandlikule tehnikale, mitte aga eesmärkidele, millel meede põhineb.

— Hageja hinnangul on komisjon lisaks leidnud vääralt, et tingimuslike laenusuhete (Qualifying Loan Relationshipsi) (QLR) ja laenusuhete, mis ei ole tingimuslikud (non-QLR), puhul ei olnud vahetegemist. Ühendkuningriigi valitsus on ainsana positsioonil, mis võimaldab tal kindlaks määrata, milliste skeemide puhul võib esineda kõrge kuritarvituse/kunstliku pettemanöövri oht. Komisjon on tema sõnul:

a. rikkunud õigusnormi, kuna ei jätnud juhtumi hindamisel Ühendkuningriigile sobivat kaalutlusruumi; ja

b. teinud kõnealuste skeemide puhul ilmne hindamisvea.

3. Kolmanda väite kohaselt on ilmne hindamisviga tehtud valikulisuse osas.

— Komisjon leidis vääralt, et Ühendkuningriik oleks pidanud tuginema üksnes „võtmetöötajate funktsioonide“ kriteeriumile, erinevalt eespool viidatud 5. ja 9. peatüki regulatsioonist koosmõjus. Samuti lükkas ta vääralt tagasi hinnangu, et võtmetöötajatel põhinevat lähenemisviisi üksi oli samavõrra keerukas hallata kui Ühendkuningriigist pärit kapitaliinvesteeringutel põhinevat lähenemisviisi.

— Hageja väidab lisaks, et komisjon on teinud vea ka siis, kui lükkas tagasi Ühendkuningriigi seisukoha, mille kohaselt nimetatud 9. peatüki maksuvabastused olid sobivad, proportsionaalsed ja administratiivselt teostatav vastus Euroopa Kohtu suurkoja otsusele Cadbury Schweppes plc ja Cadbury Schweppes Overseas Ltd. *vs.* Commissioners of Inland Revenue (C-196/04, EU:C:2006:544).

4. Neljanda väite kohaselt puudub igasugune mõju ELi sisesele kaubandusele.

— Viimasena väidab hageja, et komisjon on teinud vea, kui leidis, et nimetatud 9. peatüki maksuvabastustest said kasu mis tahes äriühingud, nii et see mõjutab ELi sisest kaubandust. Pigem näevad need hageja sõnul ette mehhanismi, millega CFC maks kehtestatakse Ühendkuningriigi residendist äriühingutele üksikutel juhtudel. Asjassepuutuval aastal (2013) ei kehtinud üleliidulist kohustust maksustada CFCde kasum, ning komisjon ei ole tõendanud, et 9. peatüki maksuvabastused nägid ette mis tahes eelise võrreldes teistes liikmesriikides sätestatud kohustustega, nii et need mõjutaksid ELi sisest kaubandust.

17. juunil 2019 esitatud hagi — Moretti versus parlament

(kohtuasi T-364/19)

(2019/C 263/69)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Luigi Moretti (Nembro, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul

— tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;

— sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ja

— kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus; ning

— igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19, Santini *vs.* Parlament.

17. juunil 2019 esitatud hagi — Capraro versus parlament

(kohtuasi T-365/19)

(2019/C 263/70)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Patrizia Capraro (Rooma, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul

— tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;

— sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ja

— kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus; ning

— igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19, Santini *vs*. Parlament.

18. juunil 2019 esitatud hagi — Sboarina versus parlament

(kohtuasi T-366/19)

(2019/C 263/71)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Gabriele Sboarina (Verona, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul

— tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;

— sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ning

— kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus;

— igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19, Santini *vs.* Parlament.

19. juunil 2019 esitatud hagi — Hispaania versus komisjon

(kohtuasi T-370/19)

(2019/C 263/72)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Hispaania Kuningriik (esindaja: M. García-Valdecasas Dorrego)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Komisjoni 18. märtsi 2019. aasta otsus;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi on esitatud komisjoni 18. märtsi 2019. aasta otsuse peale Kosovo reguleeriva asutuse osalemise kohta Elektroonilise Side Euroopa Reguleerivate Asutuste Ühendatud Ameti tegevuses ([1]).

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta määruse (EL) 2018/1971 millega asutatakse elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste amet (BEREC) ja BERECi tugiamet (BERECi büroo) ja muudetakse määrust (EL) 2015/2120 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1211/2009 ([2]), artiklit 35, kuna selle artikliga on üksnes lubatud, et reguleerivate asutuste nõukogu, töögrupid ja haldusnõukogu võivad teha koostööd kolmandate riikide asutustega.

2. Teine väide, et on rikutud määruse (EL) 2018/1971 artiklit 35, kuna puudub kokkulepe Kosovo reguleeriva asutuse osalemiseks BERECis.

3. Kolmas väide, et on rikutud määruse (EL) 2018/1971 artiklit 35, kuna Euroopa Komisjon on rikkunud menetlust, mis on sätestatud kolmandate riikide asutuste osalemiseks BERECis. See asjaolu viis ühtlasi sellise õigusakti vastuvõtmiseni, millel puudub igasugune seaduslik alus ja mis tekitas kolmandatele isikutele õiguslikke kohustusi, ilma et komisjonil oleks eripädevust seda teha.

([1]) ELT 2019, C 115, lk 26.
([2]) ELT 2018, L 321, lk 1.

18. juunil 2019 esitatud hagi — Itinerant Show Room versus EUIPO — Forest (FAKE DUCK)

(kohtuasi T-371/19)

(2019/C 263/73)

Hagiavalduse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itinerant Show Room Srl (San Giorgio in Bosco, Itaalia) (esindajad: advokaadid A. Visentin, M. Cartella ja B. Cartella)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Forest Srl (Milano, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi FAKE DUCK taotlus — registreerimistaotlus nr 15 912 496

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 5. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 1117/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— lugeda hagi esitatud väidete alusel põhjendatuks ja see rahuldada ning sellest tulenevalt:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— kohustada EUIPOt registreerima ELi kaubamärk nr 015912496 ka klasside 18 ja 25 kaupade jaoks; ja

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

— Kauba ostmise konkreetse viisi hindamata jätmine.

20. juunil 2019 esitatud hagi — Cellai versus parlament

(kohtuasi T-372/19)

(2019/C 263/74)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Marco Cellai (Firenze, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul

— tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;

— sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ja

— kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus; ning

— igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19, Santini *vs*. Parlament.

20. juunil 2019 esitatud hagi — Gatti versus parlament

(kohtuasi T-373/19)

(2019/C 263/75)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Natalino Gatti (Nonantola, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul

— tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;

— sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ja

— kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus; ning

— igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19, Santini *vs.* Parlament.

20. juunil 2019 esitatud hagi — Wuhrer versus parlament

(kohtuasi T-374/19)

(2019/C 263/76)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Lina Wuhrer (Brescia, Itaalia) (esindaja: advokaat M. Paniz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada Euroopa Parlamendi rahandusküsimuste peadirektoraadi teade, milles korrati Itaalia Saadikutekoja juhatuse 12. juuli 2018. aasta otsust nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsust nr 6/2018, ja igal juhul

— tühistada eluaegsete toetuste uus kindlaksmääramine ja uus arvutus Euroopa Parlamendi poolt;

— sellest tulenevalt tuvastada ja otsustada, et hagejal on õigus eluaegsetele toetustele summade ulatuses, millele tal on õigus tekkinud õigusnormide alusel, mis kehtisid enne Itaalia Saadikutekoja juhatuse otsuse nr 14/2018 ja/või Itaalia Vabariigi Senati juhatuse otsuse nr 6/2018 vastuvõtmist, ning kohustada Euroopa Parlamenti maksma talle kõik alusetult väljamaksmata summad, millele lisandub raha väärtuse muutuse vahe ning seaduslik intress alates asjasse puutuvate summade väljamaksmata jätmisest, ja

— kohustada Euroopa Parlamenti täitma käesolevas asjas tehtavat kohtuotsust ning taastama viivitamata ja täielikult eluaegne toetus esialgses suuruses, ning hüvitama kogu võimalik kahju, mille hüvitamisele on hagejal õigus; ning

— igal juhul: mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik kohtukulud, sealhulgas advokaaditasud ja sellelt arvestatav käibemaks, lõivud ja maksud ning kindlasummalised maksed.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on sarnased nendele, mis esitati kohtuasjas T-345/19, Santini *vs*. Parlament.

24. juunil 2019 esitatud hagi — El Corte Inglés versus EUIPO — Big Bang (LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY)

(kohtuasi T-376/19)

(2019/C 263/77)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: El Corte Inglés, SA (Madrid, Hispaania) (esindaja: advokaat J. L. Rivas Zurdo)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Ljubljana, Sloveenia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja Üldkohtus

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY taotlus — registreerimistaotlus nr 15 879 323

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. aprilli 2019. aasta otsus asjas R 1684/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— rahuldada käesolev tühistamishagi ja sellest tulenevalt tuvastada, et on alus tühistada vaidlustatud otsus, millega jäetakse rahuldamata hageja kaebus ja kinnitatakse vastulausete osakonna otsust (vastulause B 2 840 414), millega keeldutakse registreerimast ELi kaubamärki nr 15 879 323 ainult kaupade ja teenuste jaoks, millega seoses esitati vastulause (7, 9, 11, 16, 35 ja 42), välja arvatud järgmised klassi 7 kaubad, mille jaoks kaubamärk registreeriti: „sidurdus- ja jõuülekandeseadmed (v.a. maismaasõidukitele); põllutööseadmed, v.a käsikäitatavad käsi-tööriistad; munainkubaatorid; müügiautomaadid“; ning

— mõista kohtukulud välja poolelt või pooltelt, kes käesolevale hagile vastu vaidlevad.

Väide

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

ISSN 1977-0898 (elektrooniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET